PLC

การประยุกต์ใช้โปรแกรม (Ladder Diagram/MELSEC iQ-R ซีรีส์)

หลักสูตรนี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้ใช้ ที่เข้าใจพื้นฐาน PLC รุ่น iQ-R และต้องการเรียนรู้ขั้นตอนถัดไปของการเขียนโปรแกรม

L(CTS)00686THA

บทนำ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรนี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้ใช้ที่ผ่านหลักสูตรพื้นฐานการเขียนโปรแกรม (Ladder Diagram) มาแล้ว หรือผู้ที่มีความรู้เทียบเท่า หลักสูตรนี้จะให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมและการหาจุดบกพร่องอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับ PLC รุ่น iQ-R การใช้งานอุปกรณ์ชั้นสูง และการเขียนโปรแกรมลาเบล

คุณควรผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรต่อไปนี้แล้ว หรือมีความรู้เทียบเท่า ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต้องมีสำหรับหลักสูตรนี้

- ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ MELSEC iQ-R ซีรีส์
- พื้นฐานการเขียนโปรแกรม

บทนำ โครงสร้างของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตรนี้มีดังนี้

บทที่ 1 - การเขียนโปรแกรมอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการและการตั้งค่าสำหรับการเขียนโปรแกรมอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2 - การเขียนโปรแกรมขั้นสูง

การใช้อุปกรณ์และการเขียนโปรแกรมลาเบลชั้นสูง

บทที่ 3 - การหาจุดบกพร่องอย่างมีประสิทธิผล

ฟังก์ชันต่างๆ ของซอฟต์แวร์ที่ใช้เพื่อการหาจุดบกพร่องอย่างมีประสิทธิผล

แบบทดสอบประเมินผล

เกณฑ์การผ่าน: ต้องได้คะแนน 60% ขึ้นไป

บทนำ วิธีการใช้งานเครื่องมือการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์นี้

ไปที่หน้าถัดไป	>	ไปที่หน้าถัดไป
กลับไปยังหน้าที่แล้ว	<	กลับไปยังหน้าที่แล้ว
เลื่อนไปยังหน้าที่ต้องการ	TOC	ระบบจะแสดง "สารบัญ" ช่วยให้คุณสามารถไปยังหน้าต่างๆ ได้
ออกจากการเรียนรู้	X	ออกจากการเรียนรู้

ข้อควรระวังด้านความปลอดภัย

เมื่อคุณเรียนรู้โดยการใช้งานผลิตภัณฑ์จริง โปรดอ่านข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในคู่มือการใช้งานที่อย่างละเอียด

ข้อควรระวังในหลักสูตรนี้

หน้าจอที่แสดงของเวอร์ชั่นที่คุณใช้อาจจะแตกต่างจากในหลักสูตรนี้ หลักสูตรนี้มีการใช้ซอฟต์แวร์เวอร์ชันต่อไปนี้:

- GX Works3 เวอร์ชัน 1.044W

บทที่ 1 การออกแบบโปรแกรมอย่างมีประสิทธิภาพ

บทนี้อธิบายเกี่ยวกับการตั้งค่าซอฟต์แวร์เพื่อการออกแบบโปรแกรมอย่างมีประสิทธิภาพและพื้นฐานการออกแบบโปรแกรมด้วยเลเบิล

1.1 การใช้งานโปรแกรมในระบบต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

1.2 การปรับพื้นที่หน่วยความจำตามสถานะการใช้งานอุปกรณ์

1.3 การใช้ชื่อเลเบิลที่สัมพันธ์กับการใช้งาน

1.4 การปรับปรุงความสะดวกในการอ่านโปรแกรม

1.1 การใช้งานโปรแกรมในระบบต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

หมวดนี้จะอธิบายเกี่ยวกับการกำหนดหมายเลข I/O อย่างมีประสิทธิผลเพื่อนำโปรแกรมไปใช้ในระบบต่างๆ ได้อย่างง่ายยิ่งขึ้น

1.1.1 การกำหนดหมายเลข I/O อัตโนมัติ

I/O จะถูกกำหนดอย่างเป็นลำดับให้กับโมดูล ที่ถูกติดตั้งบนฐานรองรับโมดูลโดยเริ่มจากสล็อตที่อยู่ใกล้กับโมดูล CPU มากที่สุด จำนวน I/O จะกำหนดเป็น 16 พอยต์ (0 ถึง F)

จำนวนของพอยต์ที่สามารถใช้ (จอง) ได้ จะแตกต่างกันไปตามชนิดของโมดูล (16, 32, 64 เป็นต้น)

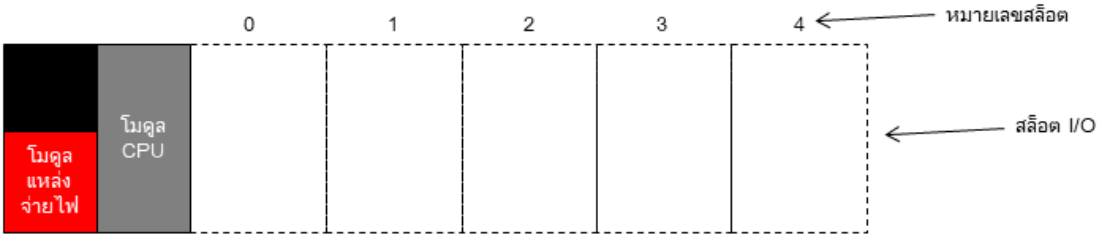

ในตัวอย่างต่อไปนี้ มีการติดตั้งโมดูล 16 พอยต์ ห้าชุด

1.1.1 การกำหนดหมายเลข I/O อัตโนมัติ

เมื่อใช้โมดูลที่มีพอยต์สำหรับจอง 16, 32 และ 64 พอยต์พร้อมกัน การมอบหมายหมายเลข I/O จะเป็นดังนี้:

		0	1	2	3	4
		16 พอยต์	32 พอยต์	64 พอยต์	32 พอยต์	16 พอยต์
โมดูลแหล่งจ่ายไฟ	โมดูล CPU	00 ถึง 0F	10 ถึง 2F	30 ถึง 6F	70 ถึง 8F	90 ถึง 9F

หากมีสล็อตว่างระหว่างโมดูลที่ติดตั้งไว้ จะมีการกำหนดหมายเลข I/O ให้กับสล็อตว่างเช่นกัน

		0	1	2	3	4
		16 พอยต์	32 พอยต์	64 พอยต์	16 พอยต์	16 พอยต์
โมดูลแหล่งจ่ายไฟ	โมดูล CPU	00 ถึง 0F	10 ถึง 2F	30 ถึง 6F	70 ถึง 7F	80 ถึง 8F

สล็อตว่าง

ตามค่าเริ่มต้น สล็อตว่างจะได้รับการกำหนด16 พอยต์ จำนวนพอยต์ที่กำหนดสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการตั้งค่าพารามิเตอร์ภายในช่วงระหว่าง 0 ถึง 1024 พอยต์(ในหน่วย 16 พอยต์)

1.1.1 การกำหนดหมายเลข I/O โดยอัตโนมัติ

ฐานรองรับโมดูลต่อขยาย จะได้รับการกำหนดหมายเลข I/O โดยอัตโนมัติตามหมายเลข I/O สุดท้ายของเบสหลัก

1.1.2 การกำหนดตำแหน่งของหมายเลข I/O

เมื่อกำหนดหมายเลข I/O ด้วยตนเอง หมายเลข I/O ที่กำหนดจะคงที่และไม่เปลี่ยนแปลงแม้ว่ารูปแบบการจัดวางโมดูลจะมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งหมายความว่าสามารถใช้โปรแกรมควบคุมโปรแกรมเดิมในการควบคุมแบบเดิมได้โดยที่ไม่ต้องพิจารณารูปแบบการจัดวางโมดูล

การกำหนดอัตโนมัติ

ก่อนเพิ่มโมดูล

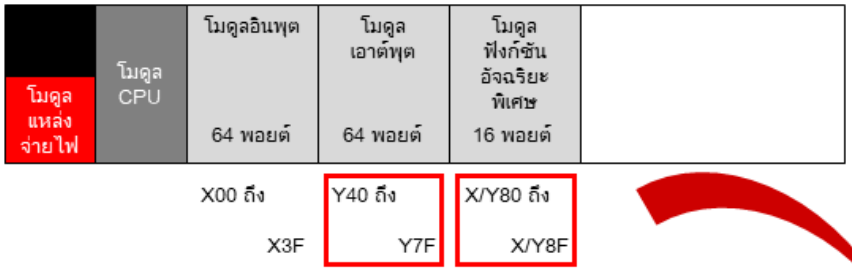

หลังเพิ่มโมดูล
(เพิ่มโมดูลอินพุต32 พอยต์ และโมดูลเอาต์พุต16 พอยต์)

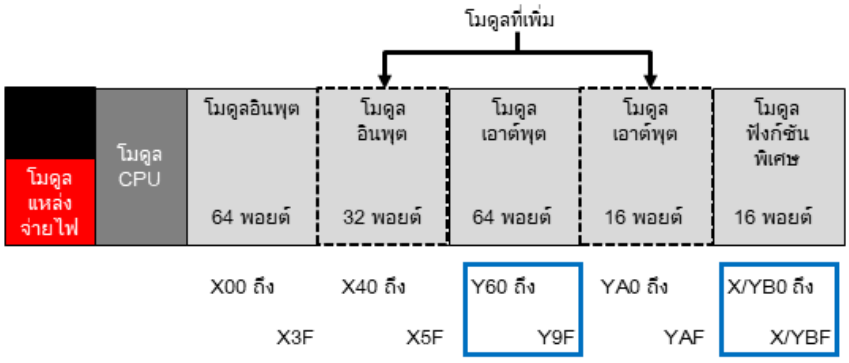

ระบบจะมอบกำหนดเลข I/O อีกครั้งหลังจากการเพิ่มโมดูล

1.1.2 การกำหนดตำแหน่งของหมายเลข I/O

การกำหนดตำแหน่งของหมายเลข I/O ด้วยตนเอง

ก่อนเพิ่มโมดูล

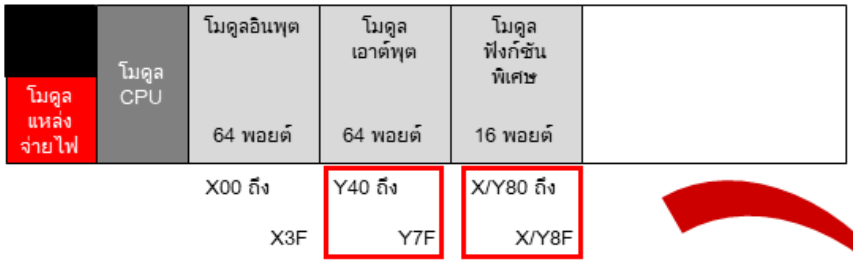

หลังจากเพิ่มโมดูล
(เพิ่มโมดูลอินพุต32 พอยต์ และโมดูลเอาต์พุต16 พอยต์)

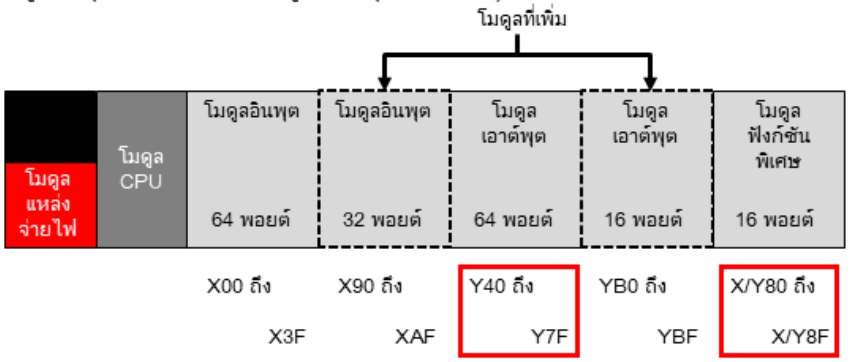

กำหนดตำแหน่งของหมายเลข I/O เดิมได้โดยที่ไม่ต้องพิจารณาถึงการเพิ่มโมดูล

เนื่องจากหมายเลข I/O ของโมดูลที่มีอยู่เดิมจะไม่เปลี่ยนแปลง จึงต้องเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงเฉพาะโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับโมดูลที่เพิ่มเข้ามาเท่านั้น

1.1.3 การกำหนดตำแหน่งของหมายเลข I/O อัตโนมัติโดยใช้แผนผังรูปแบบการจัดวางโมดูล

การกำหนดการตั้งค่าโมดูลสามารถทำได้โดยใช้แผนผังรูปแบบการจัดวางโมดูลของซอฟต์แวร์ GX Works3
เลือกชื่อรุ่นโมดูล จากนั้นลากแล้วปล่อยลงบนสล็อตเพื่อวางโมดูลไว้ที่ตำแหน่งดังกล่าว
โมดูลจะได้รับการกำหนดตำแหน่งของหมายเลข I/O ตามลำดับ โดยเริ่มจากโมดูลที่อยู่ใกล้กับโมดูล CPU มากที่สุด ดังที่แสดงในแผนผัง

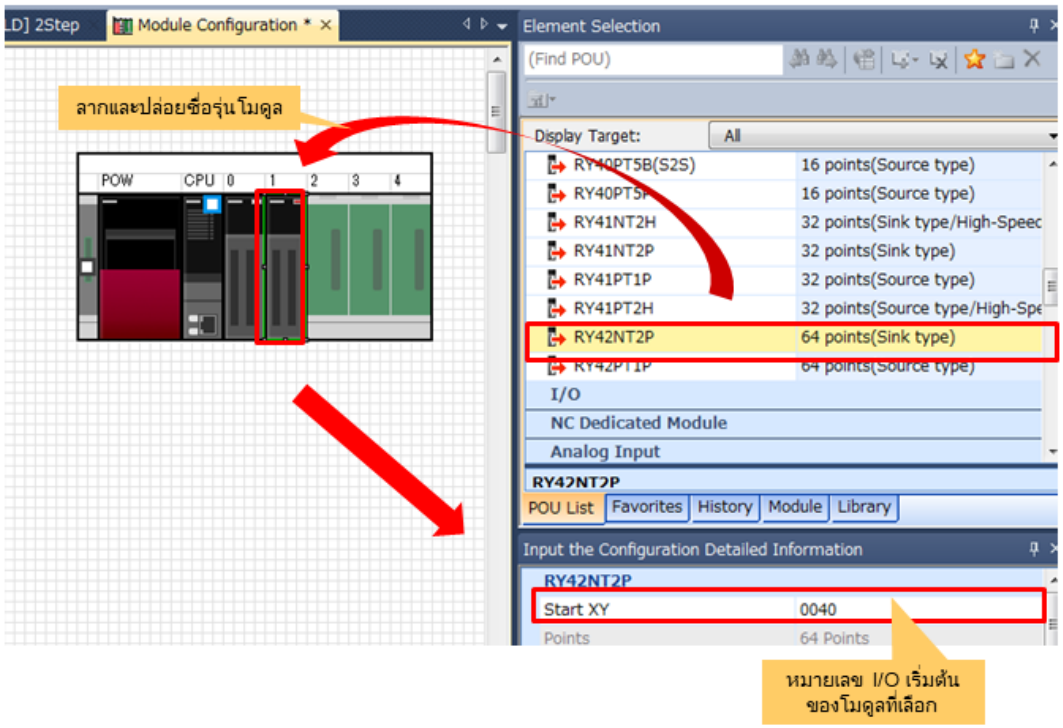

1.1.4 การกำหนดตำแหน่งของหมายเลข I/O ด้วยตนเองโดยใช้แผนผังรูปแบบการจัดวางโมดูล

ตัวอย่างต่อไปนี้จะอธิบายวิธีการกำหนดตำแหน่งของหมายเลข I/O ด้วยตนเองโดยใช้แผนผังรูปแบบการจัดวางโมดูลของ GX Works3

เมื่อรูปแบบการจัดวางโมดูลมีการเปลี่ยนแปลงจากการเพิ่มโมดูลใหม่ลงในแผนผังรูปแบบการจัดวางโมดูล หมายเลข I/O ของโมดูลที่เพิ่มเข้ามาจะซ้อนทับกับหมายเลขที่มีอยู่ หากการวางตำแหน่งโมดูลที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงไป ให้แก้ไขหมายเลข I/O เพื่อไม่ให้ซ้อนทับกัน และกำหนดรูปแบบการจัดวางโมดูล
ข้อความความผิดพลาดจะปรากฏขึ้นหากมีการกำหนดรูปแบบการจัดวางโมดูลโดยใช้หมายเลข I/O ที่ซ้อนทับกัน ในขณะนี้สามารถดำเนินการการกำหนดตำแหน่งอัตโนมัติได้จากหน้าต่างข้อความความผิดพลาดที่ปรากฏขึ้น

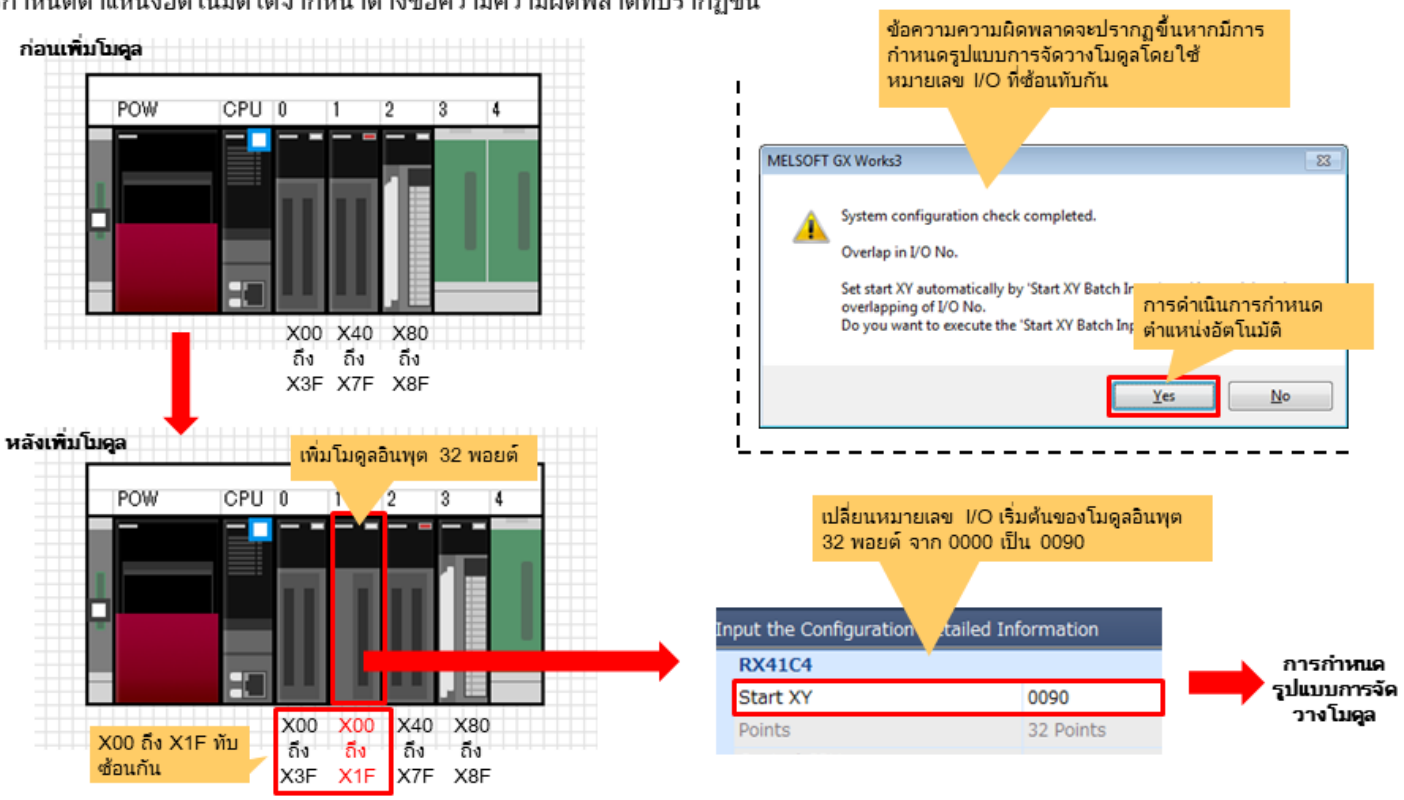

1.2 การปรับพื้นที่หน่วยความจำตามสถานะการใช้งานอุปกรณ์

1.2.1 การตั้งค่าพื้นที่หน่วยความจำอุปกรณ์/เลเบิล

จำนวนของพอยต์อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับโมดูล CPU จะแตกต่างกันไปตามชนิดของโมดูล CPU จำนวนเริ่มต้นของจุดอุปกรณ์จะกำหนดตามความสามารถของโมดูล CPU

ความสามารถในการรองรับของพื้นที่อุปกรณ์ของ R04CPU คือ 40K เวิร์ด
การลดพื้นที่ที่ไม่ใช้งานจะทำให้จำนวนของพอยต์อุปกรณ์เพิ่มขึ้นจากค่าเริ่มต้น

รูปต่อไปนี้จะแสดงหน้าต่าง "Device/Label Memory Area Setting" (การตั้งค่าพื้นที่หน่วยความจำอุปกรณ์/เลเบิล) เป็นพารามิเตอร์สำหรับปรับพื้นที่หน่วยความจำ
ความสามารถในการรองรับของพื้นที่อุปกรณ์จะเพิ่มขึ้นเมื่อความสามารถในการรองรับของพื้นที่เลเบิลหรือพื้นที่การจัดเก็บไฟล์ลดลง
นอกจากนี้ ความสามารถในการรองรับของพื้นที่หน่วยความจำอุปกรณ์/เลเบิลทั้งหมดยังสามารถขยายได้โดยใช้ SRAM คาสเซท เพิ่มเติม

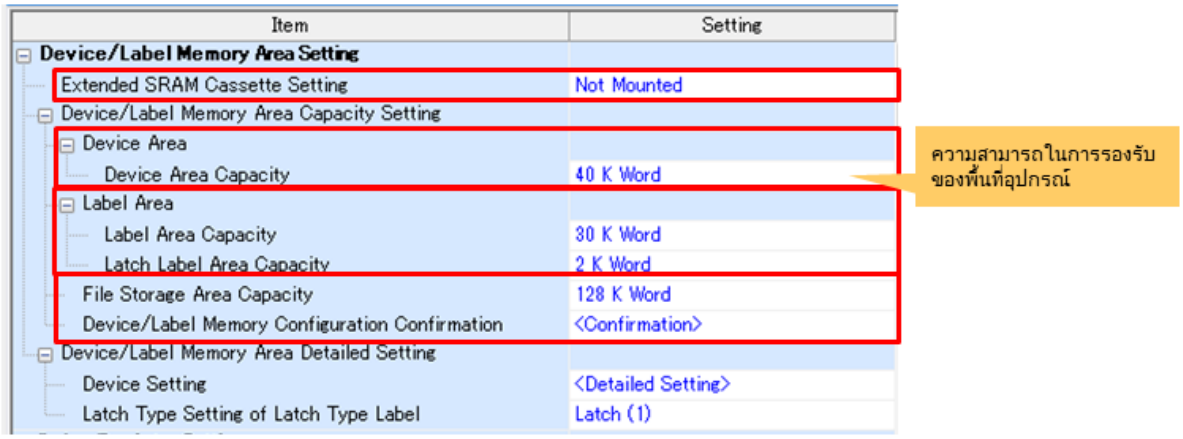

1.2.2 การตั้งค่าอุปกรณ์

จำนวนของพอยต์อุปกรณ์ที่มอบหมายให้กับอุปกรณ์แต่ละชุดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในหน้าต่าง "Device Setting" (การตั้งค่าอุปกรณ์) ค่าเริ่มต้นของอุปกรณ์บางชุดคือ 0 พอยต์ จะต้องกำหนดจำนวนของพอยต์เมื่อใช้อุปกรณ์ดังกล่าว

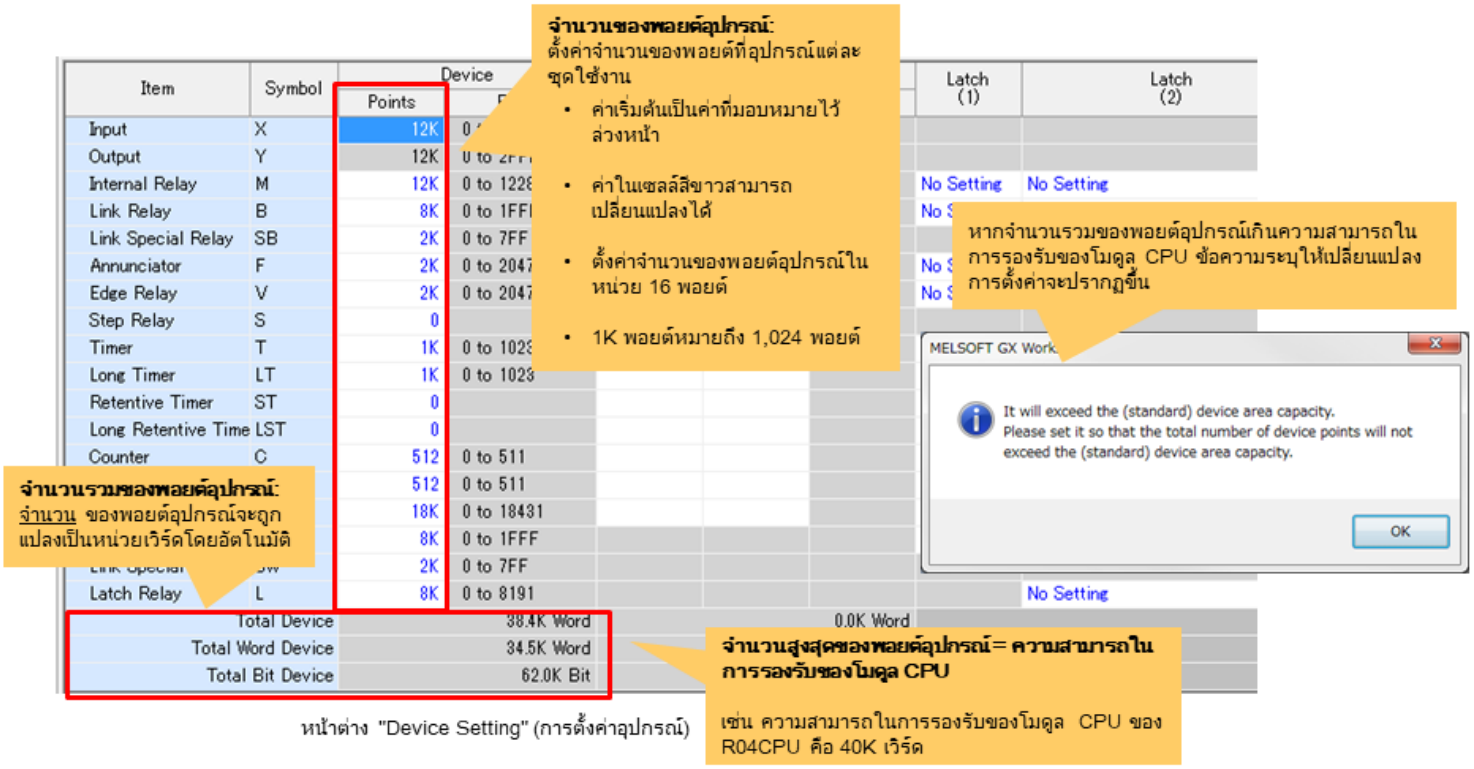

Item	Symbol	Device Points	Latch (1)	Latch (2)
Input	X	12K		
Output	Y	12K		
Internal Relay	M	12K	No Setting	No Setting
Link Relay	B	8K		
Link Special Relay	SB	2K		
Annunciator	F	2K		
Edge Relay	V	2K		
Step Relay	S	0		
Timer	T	1K		
Long Timer	LT	1K		
Retentive Timer	ST	0		
Long Retentive Time	LST	0		
Counter	C	512		
		512		
		18K		
		8K		
		2K		
Latch Relay	L	8K		No Setting
Total Device		38.4K Word	0.0K Word	
Total Word Device		34.5K Word		
Total Bit Device		62.0K Bit		

หน้าต่าง "Device Setting" (การตั้งค่าอุปกรณ์)

1.3 การใช้ชื่อเลเบิลที่สัมพันธ์กับการใช้งาน

1.3.1 ข้อดีของการใช้เลเบิล

ชื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในโปรแกรมควบคุมจะต้องประกอบด้วยตัวอักษรและหมายเลข เช่น "M0" และ "D5"
เมื่อชื่อเลเบิลสอดคล้องกับการใช้งาน เช่น "StartSwitch" จะทำให้ทราบเป้าหมายการประมวลผลได้อย่างชัดเจน
ชื่อเลเบิลสามารถตั้งค่าได้อย่างอิสระตามการใช้งาน ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องพิจารณาหมายเลขอุปกรณ์สำหรับพื้นที่ที่ใช้เลเบิล

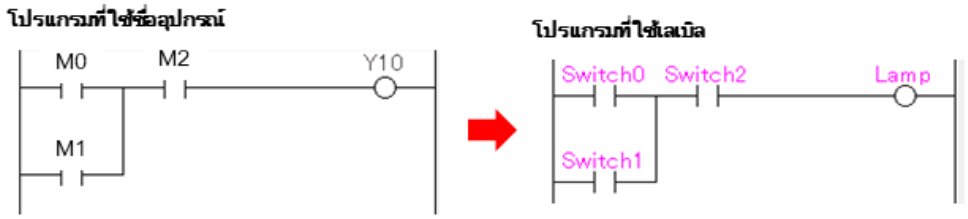

เลเบิลสามารถแบ่งตามขอบเขตการใช้งานเป็นสองชนิดดังนี้

- **โกลเบิลเลเบิล**
  โกลเบิลเลเบิลใช้ได้กับทุกโปรแกรมในโปรเจ็กต์

- **โลเคิลเลเบิล**
  โลเคิลเลเบิลใช้ได้เฉพาะในโปรแกรมที่ได้ลงทะเบียนไว้

เมื่อใช้เลเบิลกับอุปกรณ์จริง (X, Y) จะต้องกำหนดชื่ออุปกรณ์ให้กับโกลเบิลเลเบิลโดยใช้ GX Works3

1.3.2 ชนิดข้อมูลของเลเบิล

ต้องระบุชนิดข้อมูลสำหรับแต่ละเลเบิลเพื่อกำหนดช่วงของค่าที่จะจัดการ
ชนิดข้อมูลประกอบด้วยบิตและจำนวนเต็ม ดังที่แสดงด้านล่าง

ชนิดข้อมูล		ช่วงข้อมูล
ชนิดบิต		สถานะเปิด/ปิดของอุปกรณ์บิต และสถานะจริง/เท็จของผลการดำเนินการ
ชนิดจำนวนเต็ม	เวิร์ด (ไม่ระบุเครื่องหมาย)	0 ถึง 65,535
	เวิร์ด (ระบุเครื่องหมาย)	-32,768 ถึง 32,767
	ดับเบิลเวิร์ด (ไม่ระบุเครื่องหมาย)	0 ถึง 4,294,967,295
	ดับเบิลเวิร์ด (ระบุเครื่องหมาย)	-2,147,483,648 ถึง 2,147,483,647

เมื่อใช้ชนิดจำนวนเต็ม ให้เลือกชนิดเวิร์ดหรือดับเบิลเวิร์ดตามช่วงข้อมูล และเลือกชนิดระบุเครื่องหมายหรือไม่ระบุเครื่องหมายตามความจำเป็นในการจัดการข้อมูล
ระบุชนิดข้อมูลของเลเบิลเมื่อทำการตั้งค่าชื่อเลเบิลโดยใช้ GX Works3

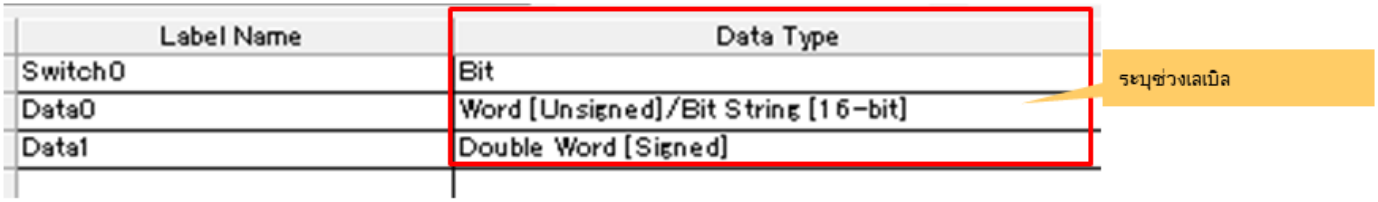

หน้าต่างการตั้งค่าเลเบิล

1.3.3 ชื่อเลเบิลที่แสดงถึงชนิดข้อมูล

การโอนถ่ายชนิดข้อมูลต้นทางและปลายทางที่แตกต่างกัน อาจก่อให้เกิดความผิดพลาดในการแปลงหรือได้ผลลัพธ์ที่ผิดพลาด
ด้านล่างนี้คือตัวอย่างโปรแกรมของกรณีดังกล่าว

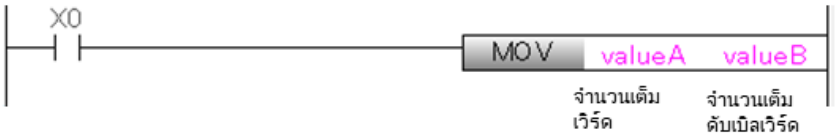

ค่าที่เป็นดับเบิลเวิร์ดจะไม่สามารถโอนถ่ายไปยังเลเบิลชนิดเวิร์ดได้ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถระบุชนิดข้อมูลได้จากชื่อเลเบิล

ดังนั้น สามารถเพิ่มส่วนนำหน้าซึ่งระบุชนิดข้อมูลให้กับชื่อเลเบิล เพื่อช่วยให้ทราบชนิดของข้อมูลจากการอ่านชื่อ
การตั้งชื่อเลเบิลลักษณะนี้มีชื่อเรียกว่า เทคนิคการตั้งชื่อตัวแปรแบบฮังกาเรียน

ชนิดข้อมูล		ช่วงข้อมูล	ส่วนนำหน้า	การขยายส่วนนำหน้า
ชนิดบิต		สถานะเปิด/ปิดของอุปกรณ์บิต และ สถานะจริง/เท็จของผลการดำเนินการ	b	**b**it (บิต)
ชนิดจำนวนเต็ม	เวิร์ด (ไม่ระบุเครื่องหมาย)	0 ถึง 65,535	u	**u**nsigned word (เวิร์ดไม่ระบุเครื่องหมาย)
	เวิร์ด (ระบุเครื่องหมาย)	-32,768 ถึง 32,767	w	signed **w**ord (เวิร์ดระบุเครื่องหมาย)
	ดับเบิลเวิร์ด (ไม่ระบุเครื่องหมาย)	0 ถึง 4,294,967,295	ud	**u**nsigned **d**ouble-word (ดับเบิลเวิร์ดไม่ระบุเครื่องหมาย)
	ดับเบิลเวิร์ด (ระบุเครื่องหมาย)	-2,147,483,648 ถึง 2,147,483,647	d	signed **d**ouble-word (ดับเบิลเวิร์ดระบุเครื่องหมาย)

ตัวอย่างโปรแกรมที่ส่วนบนสุดของหน้านี้สามารถเขียนได้ โดยใช้เทคนิคการตั้งชื่อตัวแปรแบบฮังกาเรียน:

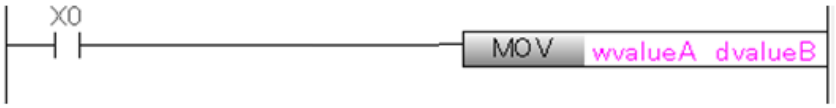

เมื่อใช้เทคนิคการตั้งชื่อตัวแปรแบบฮังกาเรียน จะช่วยให้ทราบเมื่อมีชนิดข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกันในขั้นตอนการเขียนโปรแกรม
สำหรับส่วนที่เหลือของหลักสูตรนี้ ชื่อเลเบิลในตัวอย่างจะเขียนโดยใช้เทคนิคการตั้งชื่อตัวแปรแบบฮังกาเรียน

1.3.4 การใช้เลเบิลที่เตรียมไว้แล้ว

เมื่อตั้งค่ารูปแบบการจัดวางโมดูลในแผนผังรูปแบบการจัดวางโมดูล,เลเบิล (โมดูลเลเบิล) ที่สอดคล้องกับตำแหน่งการติดตั้งของโมดูลจะได้รับการลงทะเบียนโดยอัตโนมัติ

ในการออกแบบโปรแกรมโดยใช้ชื่ออุปกรณ์ จะต้องตรวจสอบหมายเลขอุปกรณ์และหน่วยความจำบัฟเฟอร์ที่สอดคล้องกับสัญญาณต่างๆ จากคู่มือ ซึ่งจะต้องใช้เวลา เวลาในการตั้งโปรแกรมสามารถลดลงได้โดยการใช้โมดูลเลเบิล เนื่องจากผู้ใช้เพียงแค่เลือกเลเบิลจากรายการเท่านั้น

เมื่อใช้ชื่ออุปกรณ์

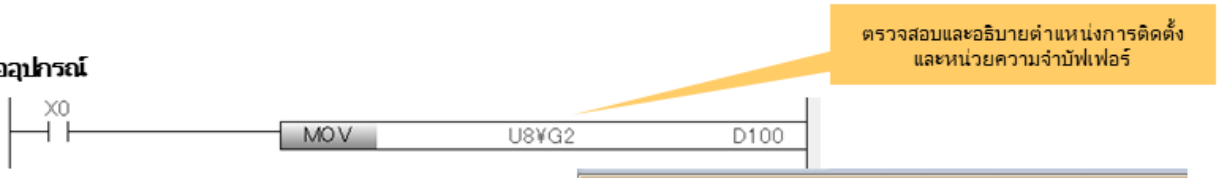

เมื่อใช้โมดูลเลเบิล

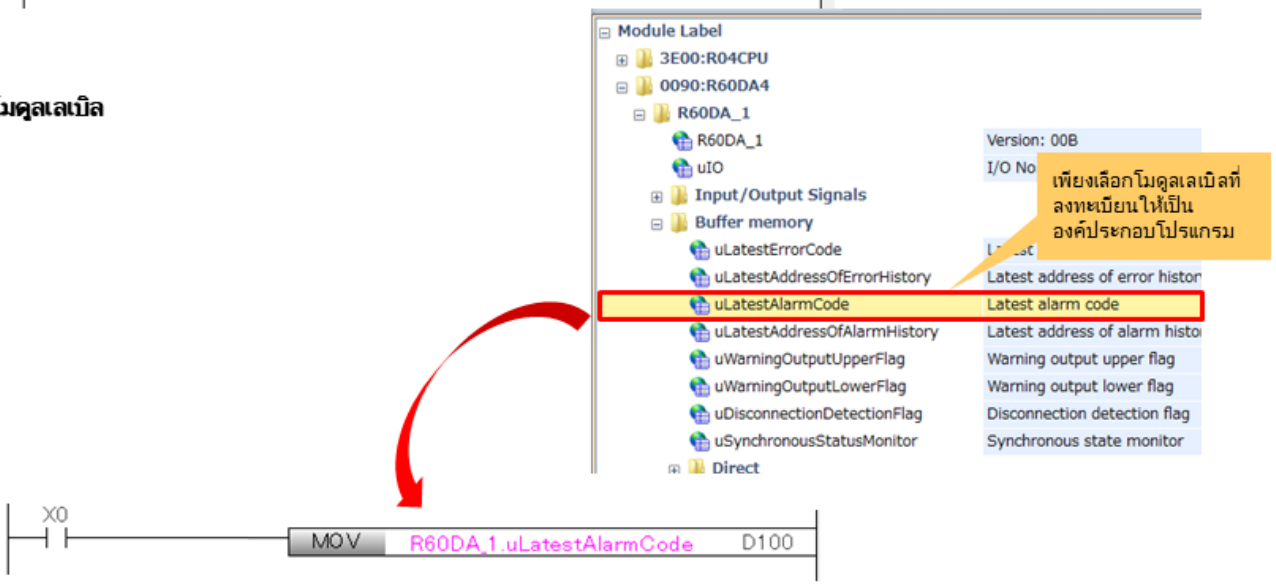

1.3.5 การกำหนดค่าคงที่ให้กับเลเบิล

ค่าคงที่สามารถกำหนดให้กับเลเบิลได้
เมื่อกำหนดค่าคงที่ให้กับเลเบิล จะสามารถเปลี่ยนแปลงค่าดังกล่าวได้โดยไม่ต้องแก้ไขโปรแกรม
ค่าคงที่เดียวกันที่ใช้สำหรับหลายเลเบิลจะสามารถเปลี่ยนแปลงพร้อมกันได้

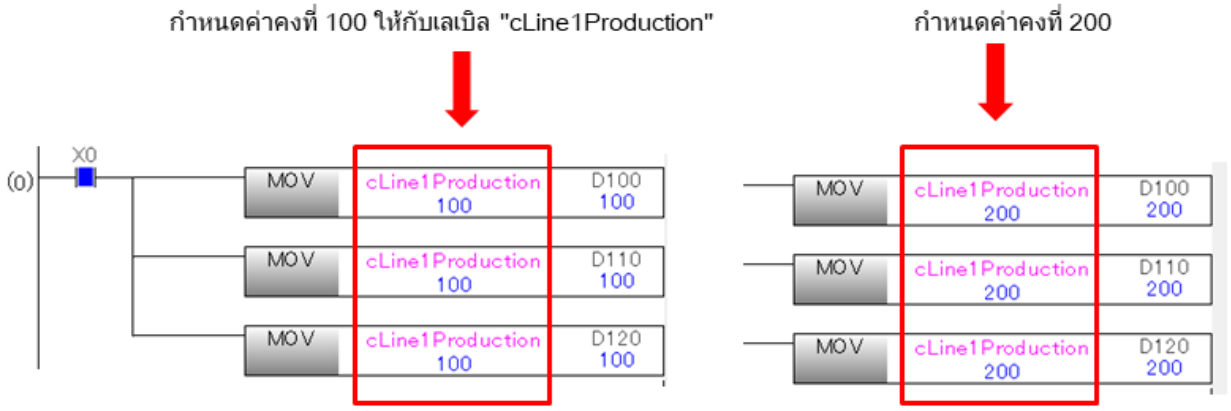

ในการกำหนดค่าคงที่ให้กับเลเบิล ให้เปลี่ยนคลาสที่ระบุการใช้งานเลเบิลในหน้าต่างสำหรับการตั้งค่าเลเบิล
สำหรับโลเคิลเลเบิล ให้เลือก "VAR_CONSTANT"

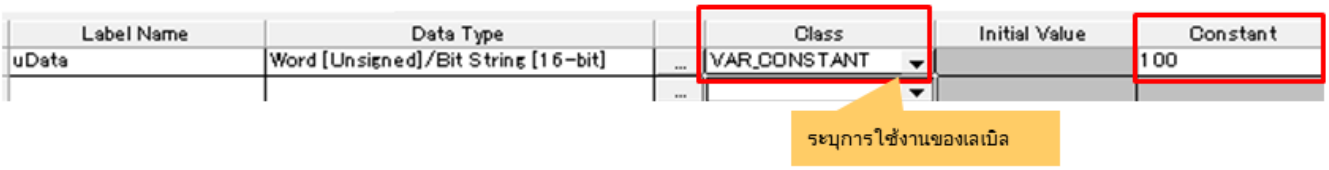

1.4 การปรับปรุงการอ่านโปรแกรม

สามารถเพิ่มคอมเม้นต์ เช่น รายละเอียดการประมวลผลและชื่ออุปกรณ์ ให้กับโปรแกรมได้
คอมเม้นต์ จะช่วยในการอธิบายลักษณะการทำงานของโปรแกรม

ชนิดของคอมเม้นต์ สามารถเลือกได้ตามองค์ประกอบหรือช่วงของโปรแกรม
ในตัวอย่างโปรแกรมด้านบน ได้มีการเพิ่ม "คอมเม้นต์ สำหรับอุปกรณ์/เลเบิล" เพื่ออธิบายถึงการใช้งานของอุปกรณ์หรือเลเบิล และชนิดของอุปกรณ์ I/O ที่เชื่อมต่อไว้

นอกจากนี้ ชนิดของคอมเม้นต์ ยังมี "ข้อความ" ซึ่งเพิ่มเข้ามายังบล็อคแลดเดอร์เพื่อช่วยให้ทราบถึงกระบวนขั้นตอนของการประมวลผล และ "โน้ต" ซึ่งช่วยให้ทราบถึงรายละเอียดของคอยล์และคำสั่งของการใช้งาน

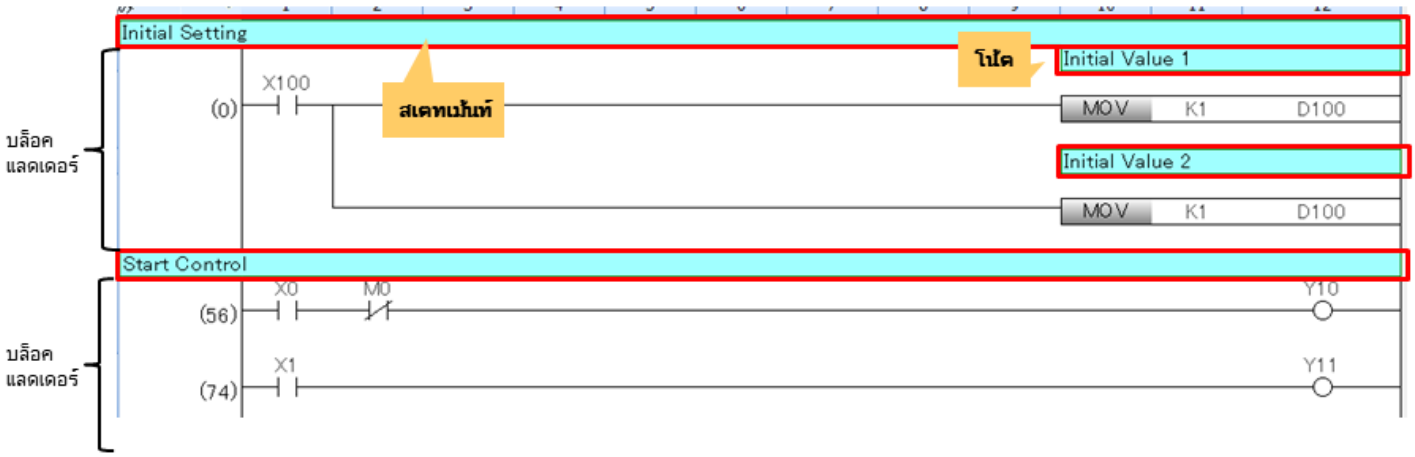

1.5 สรุปสำหรับบทนี้

ในบทนี้คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับ:

- การกำหนดหมายเลข I/O
- การปรับพื้นที่หน่วยความจำ
- การออกแบบโปรแกรมโดยใช้เลเบิล
- คอมเม้นต์ในโปรแกรม

ประเด็นที่สำคัญ

การกำหนดหมายเลข I/O	• สล็อตจะได้รับกำหนดหมายเลข I/O โดยอัตโนมัติ โดยเริ่มจากสล็อตที่อยู่ใกล้กับโมดูล CPU มากที่สุด • เมื่อกำหนดหมายเลข I/O ให้กับโมดูลต่างๆ ด้วยตนเอง จะสามารถนำโปรแกรมไปใช้ในระบบที่แตกต่างกันได้
การตั้งอุปกรณ์และการตั้งค่าพื้นที่หน่วยความจำ	• จำนวนของพอยต์อุปกรณ์จะแตกต่างกันไปตามโมดูล CPU • จำนวนของพอยต์อุปกรณ์สามารถเพิ่มได้โดยการลดพื้นที่หน่วยความจำที่ไม่ใช้งาน • จำนวนของพอยต์อุปกรณ์ สำหรับอุปกรณ์แต่ละชุดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานะการใช้งาน
การออกแบบโปรแกรมโดยใช้เลเบิล	การใช้เลเบิลจะช่วยให้ทราบเป้าหมายการประมวลผลได้อย่างชัดเจน
คอมเม้นต์	การระบุคอมเม้นต์ จะช่วยให้เข้าใจถึงรายละเอียดและขั้นตอนของการประมวลผลได้ง่ายยิ่งขึ้น

บทที่ 2 การออกแบบโปรแกรมขั้นสูง

บทนี้จะอธิบายเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ และการออกแบบโปรแกรมเลเบิลขั้นสูง

2.1 การใช้เวิร์ดดีไวซ์ในหน่วยบิต

โดยปกติแล้ว เวิร์ดดีไวซ์ เช่น ดาต้ารีจิสเตอร์ จะใช้ในหน่วยเวิร์ด แต่สามารถใช้ในหน่วยบิตได้เช่นกัน
หน่วยบิตใช้เพื่อระบุบิตหนึ่งๆ ในดาต้ารีจิสเตอร์(D)

ตัวอย่าง) ดาต้ารีจิสเตอร์(D)

0	0	1	0	0	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	1

รูปแบบข้อมูลจำเพาะของบิต

D □.□

- สัญลักษณ์ของเวิร์ดดีไวซ์ (D, W, หรือ R)
- หมายเลขอุปกรณ์
- บิต (0 ถึง F)

เมื่อ b5 ของดาต้ารีจิสเตอร์"D0" เป็น 1

	F														0
D0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	**1**	0	1	1	0	1

D0.5 เนื่องจาก D0.5 เป็น 1 หน้าสัมผัสจึงทำงาน

เมื่อ b5 ของดาต้ารีจิสเตอร์"D0" เป็น 0

	F														0
D0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	**0**	0	1	1	0	1

D0.5 เนื่องจาก D0.5 เป็น 0 หน้าสัมผัสจึงไม่ทำงาน

เนื่องจาก D10.2 เป็น 0 ค่าจึงกลับเป็น 1 (เปิด)

ในการใช้เลเบิล ให้ระบุคำอธิบายเป็น "uData.2" และ "uData.5"

2.2 อุปกรณ์ทำงานเมื่อสถานะของหน้าสัมผัสมีการเปลี่ยนแปลง

สัญญาณจะทำงานที่ขอบขาขึ้น หรือที่ขอบลาลงของหน้าสัมผัสเป็นระยะเวลา 1 แสกนไทม์ ฟังก์ชั่นนี้มีประโยชน์สำหรับการควบคุมสัญญาณขาขึ้นและขาลงตามเงื่อนไขอินพุต

ข้อมูลขอบขาขึ้นของหน้าสัมผัส

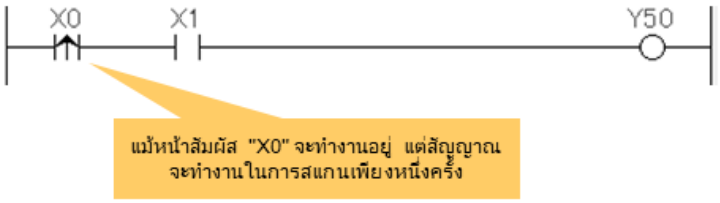

แม้หน้าสัมผัส "X0" จะทำงานอยู่ แต่สัญญาณจะทำงานในการสแกนเพียงหนึ่งครั้ง

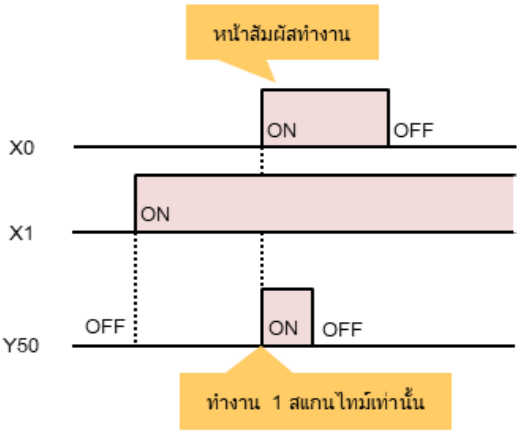

ข้อมูลขอบขาลงของหน้าสัมผัส

แม้หน้าสัมผัส "X0" จะไม่ทำงานอยู่ แต่สัญญาณจะทำงานในการสแกนเพียงหนึ่งครั้ง

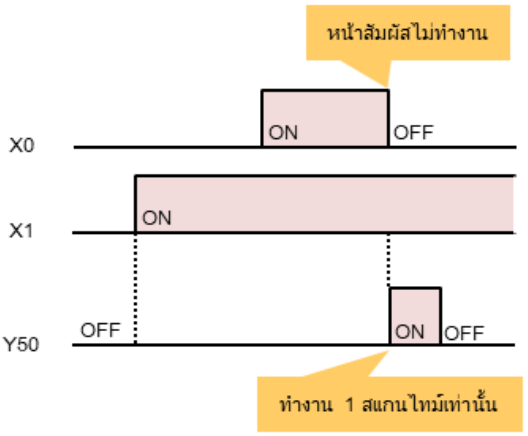

2.3 การคงค่าการวัดของไทม์เมอร์

หมวดนี้จะอธิบายเกี่ยวกับไทม์เมอร์ชนิดหนึ่ง นั่นคือ รีเทนทีฟไทม์เมอร์ ซึ่งสามารถคงค่าเวลาการวัดได้

2.3.1 ความแตกต่างระหว่างไทม์เมอร์ และรีเทนทีฟไทม์เมอร์

ก่อนจะอธิบายถึงรีเทนทีฟไทม์เมอร์ โปรดดูวิธีการทำงานของไทม์เมอร์ก่อนว่าทำงานอย่างไร

ไทม์เมอร์จะเริ่มหน่วงเวลาเมื่อคอยล์ทำงาน เมื่อกำหนดเวลาเรียบร้อยแล้ว ไทม์เมอร์จะเริ่มจับเวลา และเมื่อครบเวลาสถานะหน้าสัมผัสจะทำงานขึ้นมา เมื่อคอยล์ไม่ทำงาน ไทม์เมอร์ที่จับเวลาไว้จะถูกรีเซ็ตเป็น "0" สัญลักษณ์อุปกรณ์ของไทม์เมอร์คือ "T"

ใช้สวิตช์อินพุตที่ด้านขวาเพื่อดูวิธีการทำงานของ ไทม์เมอร์

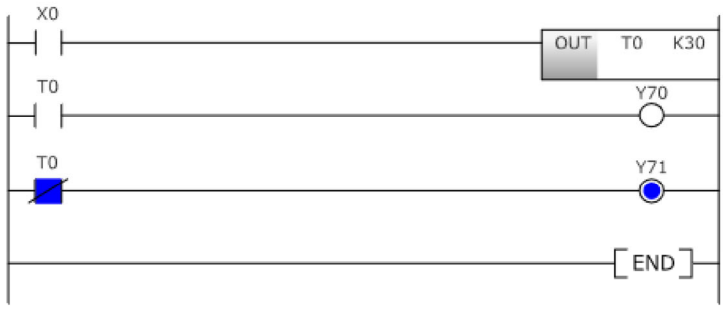

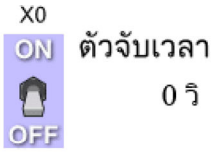

ตัวจับเวลา:
0 วิ

เมื่อผ่านไปสามวินาที หลังจากที่ X0 ทำงาน Y70 จะทำงานและ Y71 จะไม่ทำงาน

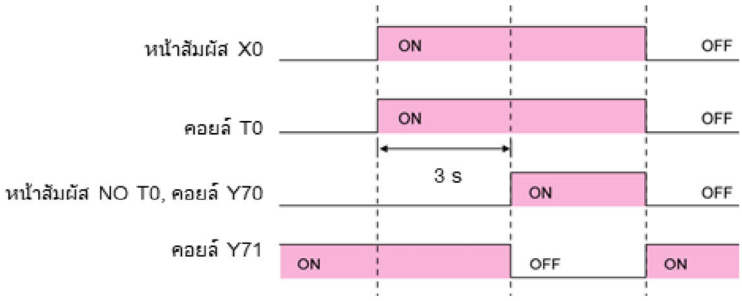

แผนผังจังหวะการทำงาน (Timing chart)

2.3.1 ความแตกต่างระหว่างไทม์เมอร์และรีเทนทีฟไทม์เมอร์

รีเทนทีฟไทม์เมอร์ เป็นประโยชน์ในการจับเวลารวมของการทำงาน รีเทนทีฟไทม์เมอร์จะเริ่มการจับเวลาเมื่อคอยล์ทำงาน เมื่อเวลาที่กำหนดผ่านไป เวลาจะหมดลง และสถานะหน้าสัมผัสจะเป็นเปิด เมื่อคอยล์ไม่ทำงาน รีเทนทีฟไทม์เมอร์ที่จับเวลาไว้จะไม่ถูกรีเซ็ต เมื่อคอยล์ทำงานอีกครั้ง การจับเวลาจะเริ่มขึ้นอีกครั้งต่อจากค่าที่คงไว้ สัญลักษณ์อุปกรณ์ของรีเทนทีฟไทม์เมอร์คือ "ST"

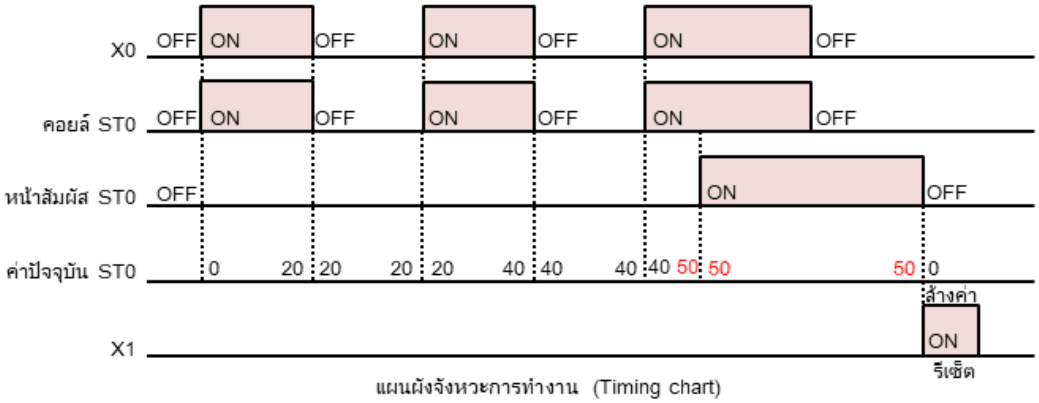

แผนผังจังหวะการทำงาน (Timing chart)

2.3.2 ตัวอย่างโปรแกรมของรีเทนทีฟไทม์เมอร์

มาดูวิธีการทำงานของรีเทนทีฟไทม์เมอร์ โดยการจำลองการทำงานของเครื่องจักรที่กำลังทำงานอยู่โดยใช้สวิตช์อินพุต (X0 ถึง X2)
*รีเทนทีฟไทม์เมอร์ (ST0) ถูกตั้งค่าให้นับเพิ่มครั้งละ 100 ms

1. เมื่อ X0 ทำงาน การทำงานจะเริ่มขึ้น
2. เมื่อ X2 ทำงาน การทำงานจะหยุดชั่วคราว และค่าปัจจุบันจะถูกคงไว้
3. เมื่อ X0 ทำงานอีกครั้ง การทำงานจะเริ่มขึ้นอีกครั้ง
4. เมื่อ X1 ทำงาน การทำงานจะหยุดลง และค่าปัจจุบันจะถูกรีเซ็ต

X0 ถึง X2: สวิตช์อินพุต

Y10: สัญญาณเริ่ม

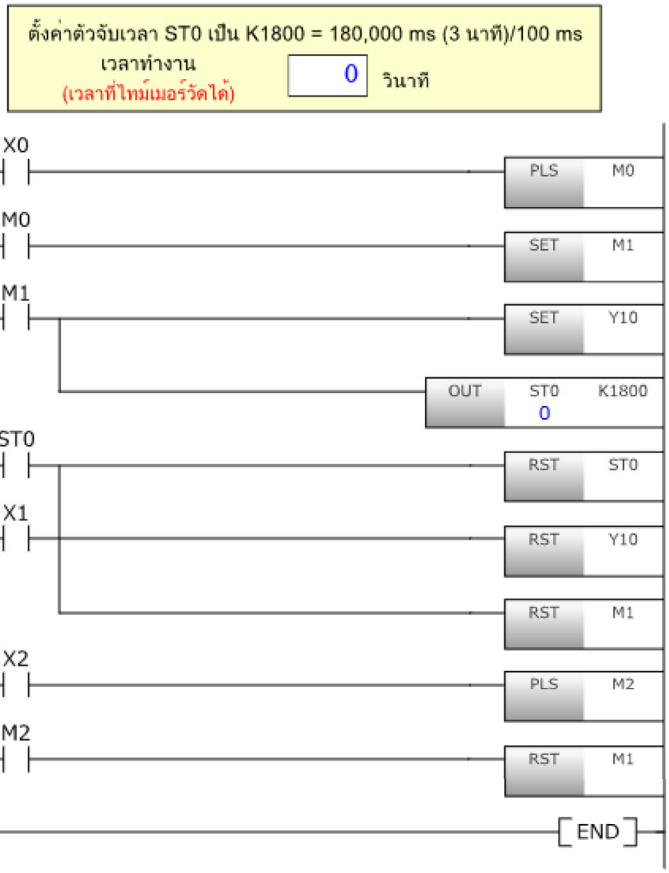

2.3.3 การตั้งค่าสำหรับรีเทนทีฟไทม์เมอร์

ตามค่าเริ่มต้น จำนวนของพอยต์ที่รีเทนทีฟไทม์เมอร์ใช้คือ "0"
ก่อนที่จะใช้งาน รีเทนทีฟไทม์เมอร์ ให้ตั้งค่าจำนวนพอยต์ใน "Device Setting" (การตั้งค่าอุปกรณ์) ของ CPU Parameter โดยใช้ซอฟแวร์ GX Works3

ในตัวอย่างต่อไปนี้จะตั้งค่า 64 พอยต์ (ST0 ถึง ST63) สำหรับรีเทนทีฟไทม์เมอร์

Item	Symbol	Device		Local Device			Latch (1)	Latch (2)
		Points	Range	Start	End	Points		
Input	X	12K	0 to 2FFF					
Output	Y	12K	0 to 2FFF					
Internal Relay	M	12K	0 to 12287				No Setting	No Setting
Link Relay	B	16K	0 to 3FFF				No Setting	No Setting
Link Special Relay	SB	16K	0 to 3FFF					
Annunciator	F	2K	0 to 2047				No Setting	No Setting
Edge Relay	V	2K	0 to 2047				No Setting	No Setting
Step Relay	S	0						
Timer	T	1K	0 to 1023				No Setting	No Setting
Long Timer	LT	1K	0 to 1023				No Setting	No Setting
Retentive Timer	ST	64	0 to 63				No Setting	No Setting
Long Retentive Time	LST	0					No Setting	No Setting
Counter	C	512	0 to 511				No Setting	No Setting
Long Counter	LC	512	0 to 511				No Setting	No Setting
Data Register	D	18K	0 to 18431				No Setting	No Setting
Link Register	W	8K	0 to 1FFF				No Setting	No Setting
Link Special Registe	SW	2K	0 to 7FF					
Latch Relay	L	8K	0 to 8191					No Setting
Total Device			39.9K Word			0.0K Word		
Total Word Device			34.6K Word			0.0K Word		
Total Bit Device			84.2K Bit			0.0K Bit		

2.3.4 การใช้เลเบิลในการกำหนดไทม์เมอร์

กำหนดประเภทข้อมูล (Data Type) ให้เป็น "Timer" เมื่อใช้เลเบิลแทนอุปกรณ์ไทม์เมอร์

Label Name	Data Type
uTimer1	Timer
uTimer2	Retentive Timer

ในการใช้งานรีเทนทีฟไทม์เมอร์ จำเป็นต้องทำการตั้งค่าอุปกรณ์ดังที่อธิบายไว้ในหมวดก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนดังกล่าวไม่จำเป็นสำหรับเลเบิล

2.4 การเปลี่ยนหน่วยการจับเวลาของไทม์เมอร์

หน่วยการจับเวลาและเวลาในการวัด จะแตกต่างกันไปตามชนิดของไทม์เมอร์

- ไทม์เมอร์ความเร็วสูง (High-speed timer)
- ไทม์เมอร์ความเร็วต่ำ (Low-speed timer)
- ลองไทม์เมอร์สามารถทำการจับเวลาระยะยาวได้

จากไทม์เมอร์ด้านบนนี้แต่ละชนิดจะมีฟังก์ชันตัวจับเวลาแบบรีเทนทีฟไทม์เมอร์

ชนิด	หน่วยการวัด	ตัวอย่างโปรแกรม	การทำงาน	การคงค่าปัจจุบัน
ไทม์เมอร์ความเร็วต่ำ	100 ms (ค่าเริ่มต้น)	OUT T0 K50	ไทม์เมอร์ความเร็วต่ำ T0 จะจับเวลา 5 วินาที	16 บิต
ไทม์เมอร์ความเร็วสูง	10.00 ms (ค่าเริ่มต้น)	OUTH T1 K50	ไทม์เมอร์ความเร็วสูง T1 จะจับเวลา 0.5 วินาที	
รีเทนทีฟไทม์เมอร์แบบความเร็วต่ำ	100 ms (ค่าเริ่มต้น)	OUT ST0 K50	รีเทนทีฟไทม์เมอร์ความเร็วต่ำ ST0 จะจับเวลา 5 วินาที	
รีเทนทีฟไทม์เมอร์ความเร็วสูง	10.00 ms (ค่าเริ่มต้น)	OUTH ST1 K50	รีเทนทีฟไทม์เมอร์ความเร็วสูง ST1 จะจับเวลา 0.5 วินาที	
ลองไทม์เมอร์	0.001 ms (ค่าเริ่มต้น)	OUT LT0 K50	ลองไทม์เมอร์ LT0 จะจับเวลา 0.005 วินาที	32 บิต
ลองรีเทนทีฟไทม์เมอร์		OUT LST0 K50	ลองรีเทนทีฟไทม์เมอร์ LST0 จะจับเวลา 0.005 วินาที	

หน่วยของการจับเวลาเริ่มต้นคือ 100 ms สำหรับไทม์เมอร์ความเร็วต่ำ, 10 ms สำหรับไทม์เมอร์ความเร็วสูง และ 0.001 ms สำหรับลองไทม์เมอร์
สำหรับวิธีเปลี่ยนหน่วยจับเวลา โปรดดูที่หน้าถัดไป

2.4 การเปลี่ยนหน่วยจับเวลา ของไทม์เมอร์

หน่วยจับเวลาของไทม์เมอร์สามารถเปลี่ยนแปลงได้ใน "Timer Limit Setting" (การตั้งค่าขีดจำกัดไทม์เมอร์) ของ CPU parameter

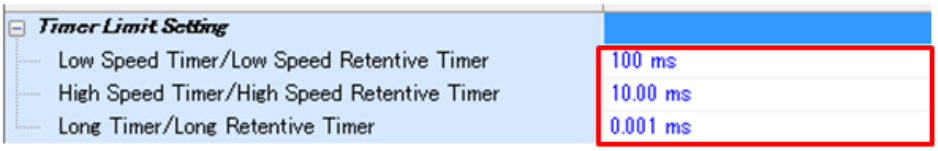

2.5 การจัดการอุปกรณ์จำนวนมาก (อินเด็กซ์รีจิสเตอร์)

อินเด็กซ์รีจิสเตอร์ (Z) จะใช้ร่วมกับอุปกรณ์อื่นเพื่อกำหนด (แก้ไข) หมายเลขอุปกรณ์ของอุปกรณ์ที่เป็นเป้าหมายการควบคุม ทางอ้อม อินเด็กซ์รีจิสเตอร์มีประโยชน์สำหรับการลดความซับซ้อนของโปรแกรม เนื่องจากสามารถทำให้อุปกรณ์จำนวนมากรวมเป็นชุดเดียวกันได้

- อินเด็กซ์รีจิสเตอร์จะใส่ไว้หลังจากสัญลักษณ์อุปกรณ์และหมายเลขอุปกรณ
- หมายเลขอุปกรณ์ที่จะควบคุมเป้าหมายจริง = สัญลักษณ์อุปกรณ์ (หมายเลขอุปกรณ์ + อินเด็กซ์รีจิสเตอร์)
- โดยค่าเริ่มต้น ของจำนวนอุปกรณ์สำหรับอินเด็กซ์รีจิสเตอร์คือ 20 พอยต์ (Z0 ถึง Z19)

2.5.1 ตัวอย่างการใช้งานของอินเด็กซ์รีจิสเตอร์

เมื่ออธิบายอุปกรณ์เป็น "D0Z0" จะหมายถึง D(0+Z0)

ตัวอย่าง) เมื่อ Z0 เป็น 0 หมายเลขอุปกรณ์จะเป็น D0
เมื่อ Z0 เป็น 5 หมายเลขอุปกรณ์จะเป็น D5

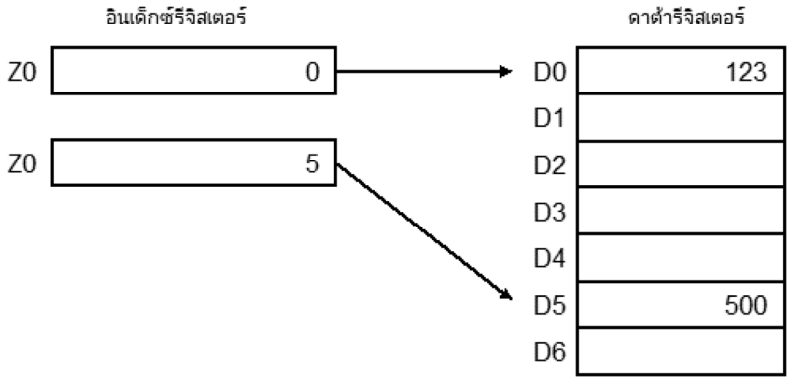

2.5.2 อุปกรณ์ที่สามารถใช้งานร่วมกับอินเด็กซ์รีจิสเตอร์ได้

อุปกรณ์ที่สามารถใช้งานร่วมกับอินเด็กซ์รีจิสเตอร์ได้มีดังต่อไปนี้:

อุปกรณ์ประเภทบิต	X, Y, M, L, S, B, F
อุปกรณ์ประเภทเวิร์ดดีไวซ์	T, C, D, R, W
ค่าคงที่	K, H
พอยต์เตอร์	P

หมายเหตุ) สำหรับหน้าสัมผัสและคอยล์ที่ใช้ในไทม์เมอร์และเคาน์เตอร์ จะสามารถใช้ได้เฉพาะอินเด็กซ์รีจิสเตอร์"Z0" หรือ "Z1" เท่านั้น

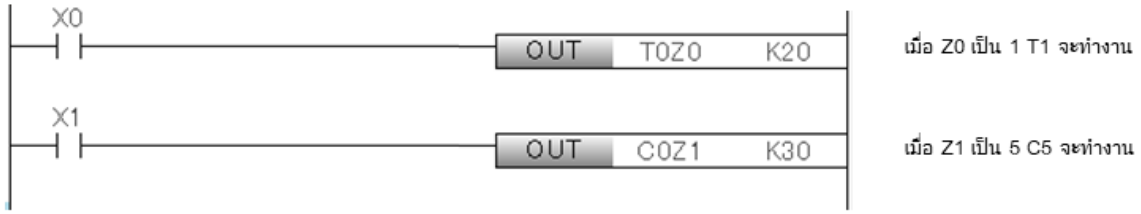

เมื่อ Z0 เป็น 1 T1 จะทำงาน

เมื่อ Z1 เป็น 5 C5 จะทำงาน

2.5.3 การลดความซับซ้อนของโปรแกรมโดยใช้อินเด็กซ์รีจิสเตอร์

โปรแกรมที่แสดงด้านล่างจะส่งค่าใน "D0 ถึง D4" ไปยัง "D10 ถึง D13" เมื่อ X1 หรือ X2 ทำงาน โปรแกรม (1) และ (2) จะทำให้ได้ผลลัพธ์เดียวกัน ในโปรแกรม (1) จะส่งข้อมูลโดยตรง ในโปรแกรม (2) จะส่งข้อมูลโดยอ้อม โดยใช้อินเด็กซ์รีจิสเตอร์

ค่าเริ่มต้นที่เก็บไว้
D0=100
D1=200
D2=300
D3=400
D4=500

(1) เมื่อไม่ใช้อินเด็กซ์รีจิสเตอร์

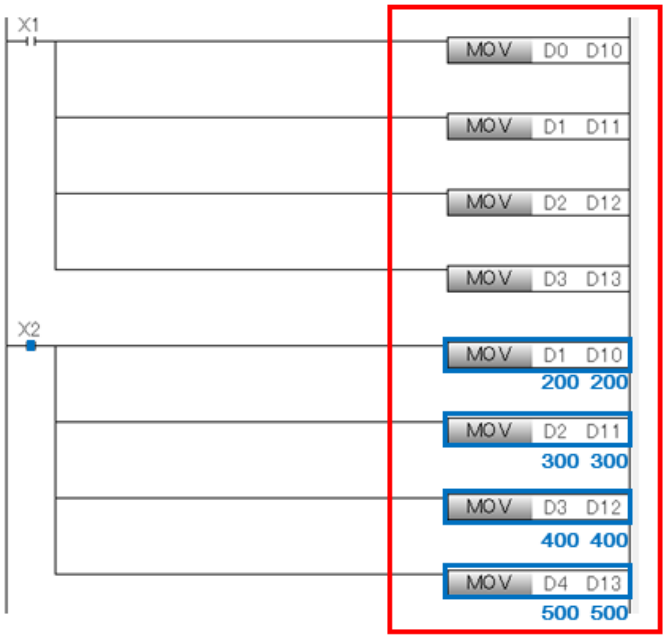

(2) เมื่อใช้อินเด็กซ์รีจิสเตอร์

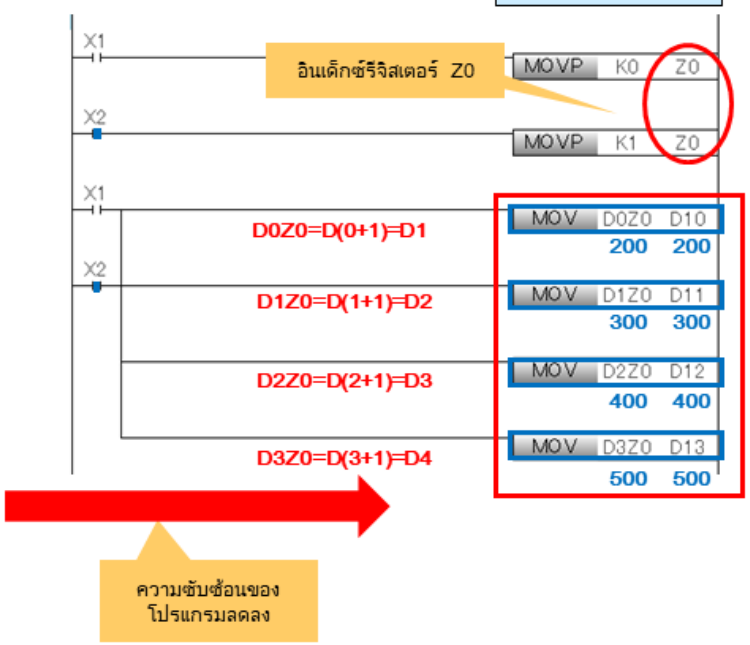

ความซับซ้อนของโปรแกรมลดลง

2.5.4 ตัวอย่างโปรแกรมของอินเด็กซ์รีจิสเตอร์

ลักษณะการทำงานของอินเด็กซ์รีจิสเตอร์Z0 สามารถจำลองได้โดยการสั่งงานให้สวิตช์อินพุต X0 ถึง X5 ทำงาน
*K0 ถึง K400 ได้ถูกบันทึกข้อมูลไว้แล้วใน ดาต้ารีจิสเตอร์ D0 ถึง D4
กดสวิตช์อินพุท X0 ถึง X5 เพื่อตรวจสอบค่าที่จัดเก็บอุปกรณ์

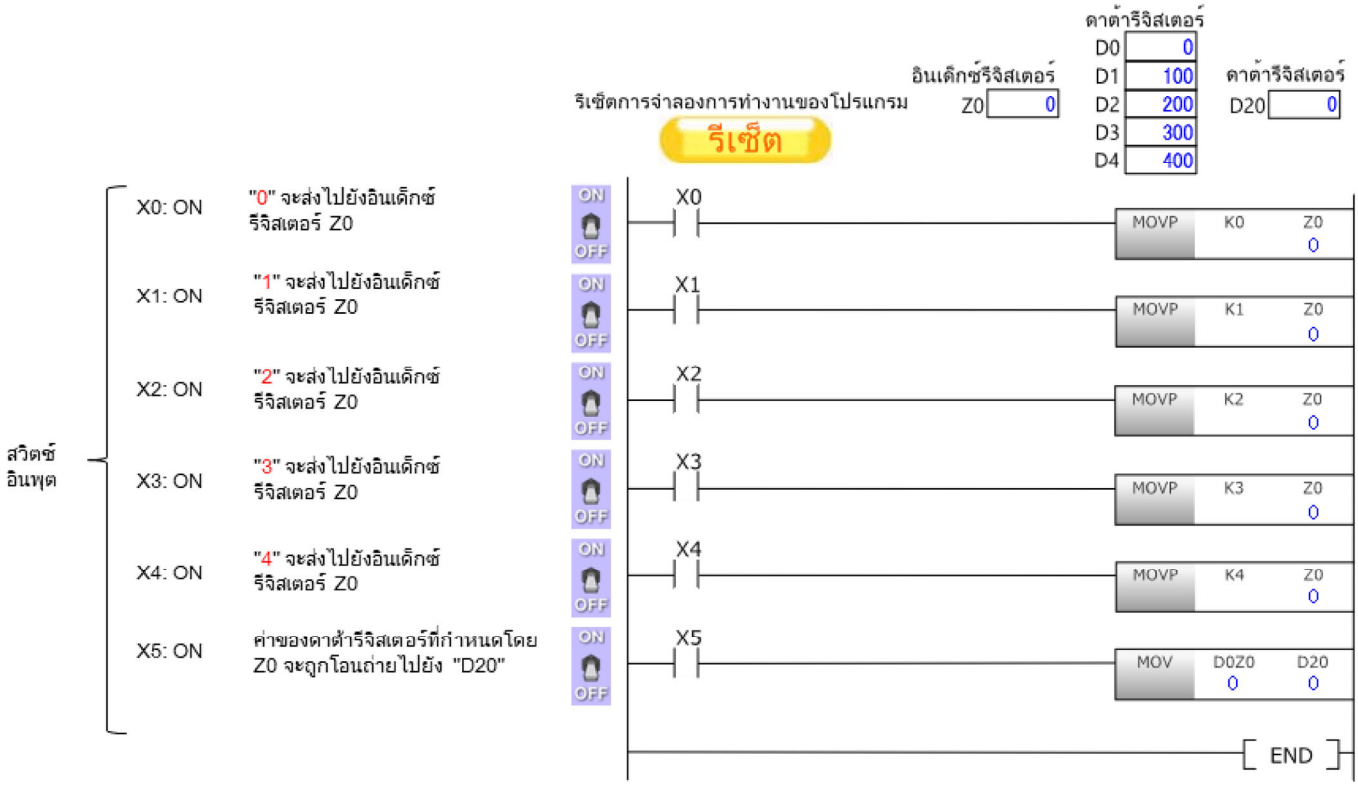

2.6 การจัดการค่าจำนวนมาก (อาร์เรย์)

การใช้อาร์เรย์ช่วยให้สามารถจัดการค่าจำนวนมากได้โดยใช้ชื่อเลเบิลเดียว
ในตัวอย่างต่อไปนี้ ข้อมูลจำนวนการผลิตในโรงงานผลิตรถยนต์แห่งหนึ่งจะได้รับการจัดเก็บตามปลายทาง

ปลายทาง	Country A	Country B	Country C
จำนวนการผลิต	35 หน่วย	75 หน่วย	65 หน่วย

ข้อมูลจำนวนการผลิตจากปลายทางจะถูกกำหนดไปที่เลเบิล
หากไม่ใช้อาร์เรย์ ชื่อเลเบิลจะต้องถูกสร้างสำหรับแต่ละปลายทาง
อย่างไรก็ตาม การใช้อาร์เรย์ จะสามารถกำหนดจำนวนการผลิตสำหรับหลายปลายทางให้กับเลเบิลเดียวและนำไปจัดเก็บไว้ในชื่อเลเบิลเดียวได้

เมื่อไม่ใช้อาร์เรย์

uProductionA
uProductionB
uProductionC

เมื่อใช้อาร์เรย์

uProduction

การระบุแต่ละเลเบิลภายในอาร์เรย์ สามารถทำได้โดยใช้หมายเลของค์ประกอบ หมายเลของค์ประกอบจะเริ่มจาก [0]

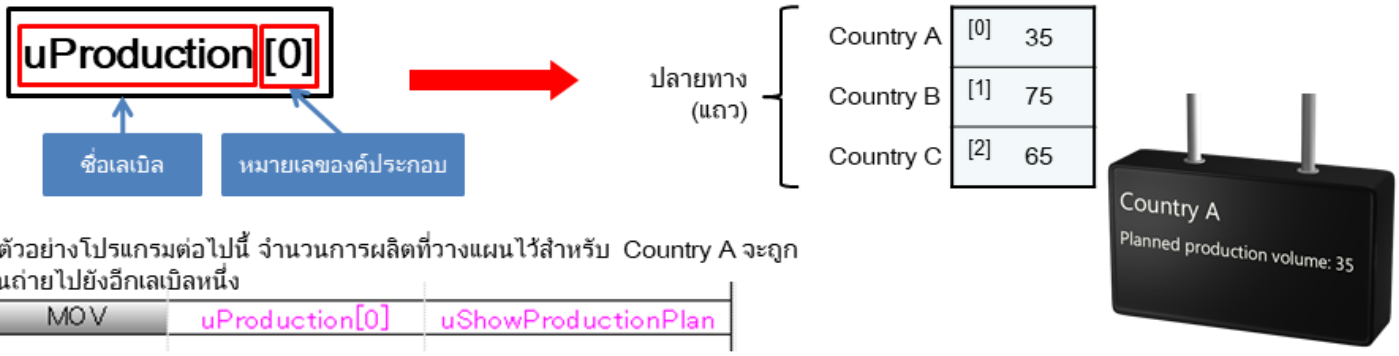

ในตัวอย่างโปรแกรมต่อไปนี้ จำนวนการผลิตที่วางแผนไว้สำหรับ Country A จะถูกโอนถ่ายไปยังอีกเลเบิลหนึ่ง

2.7 การจัดการค่าจำนวนมาก (โครงสร้าง)

การใช้โครงสร้างช่วยให้สามารถจัดการเลเบิลที่เกี่ยวข้องกันจำนวนมากได้ โดยใช้เลเบิลในชื่อเดียว
ในตัวอย่างต่อไปนี้ สถานะของสายการผลิตรถยนต์แห่งหนึ่งจะแสดงผลบน Andon (บอร์ดแสดงข้อมูล)

ตารางต่อไปนี้จะแสดงชื่อ ข้อมูล และชนิดข้อมูลของเลเบิล

รายการ	ชื่อเลเบิล	ค่า	ชนิดข้อมูลของเลเบิล
รุ่น	sModel	'ST TRUCK'	ชนิดสตริง
สถานะการทำงาน	bStatus	'in production'	ชนิดบิต
จำนวนเป้าหมายการผลิตของวันนี้	uPlanQty	'100' หน่วย	ชนิดจำนวนเต็ม(เวิร์ด ไม่ระบุเครื่องหมาย)
จำนวนการผลิตปัจจุบัน	uActualQty	'88' หน่วย	ชนิดจำนวนเต็ม (เวิร์ด ไม่ระบุเครื่องหมาย)

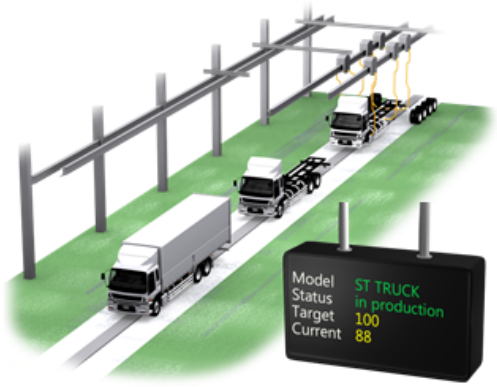

หากไม่ใช้โครงสร้างสำหรับโรงงานที่มีไลน์การผลิตจำนวนมาก จะต้องเปลี่ยนชื่อเลเบิลให้กับแต่ละสายการผลิต
ต่อไปนี้คือตัวอย่างของชื่อเลเบิล ที่ถูกเพิ่มชื่อไลน์การผลิต

ไลน์การผลิตแรก

s1stLineModel
b1stLineStatus
u1stLinePlanQty
u1stLineActualQty

ไลน์การผลิตที่สอง

s2ndLineModel
b2ndLineStatus
u2ndLinePlanQty
u2ndLineActualQty

เมื่อจำนวนไลน์การผลิตเพิ่มขึ้น จำนวนของเลเบิลที่ต้องจัดการก็จะเพิ่มขึ้น ผลก็คือ โปรแกรมจะยาวขึ้นและอ่านยากขึ้น

2.7 การจัดการค่าจำนวนมาก (โครงสร้าง)

การใช้โครงสร้างช่วยให้สามารถใช้ชื่อเลเบิลเดียว เป็นตัวแทนเลเบิลจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับไลน์การผลิตหนึ่ง
ดังนั้นจึงสามารถใช้โครงสร้างเพื่อจัดระเบียบ จัดเก็บ และจัดการเงื่อนไขและข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของทางกายภาพ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ และชิ้นงานจำนวนมากรวมกันได้

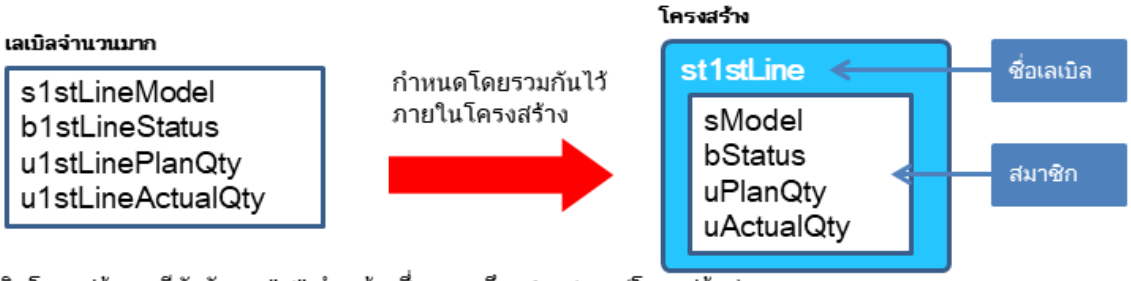

เลเบิลโครงสร้างจะมีตัวอักษร "st" นำหน้า ซึ่งหมายถึง **st**ructure (โครงสร้าง)
แต่ละเลเบิลที่กำหนดโดยโครงสร้างจะเรียกว่าสมาชิก ชนิดข้อมูลของสมาชิกแต่ละรายการสามารถแตกต่างกันได้

ในการกำหนดสมาชิกแต่ละรายการในโครงสร้าง ให้เพิ่มชื่อสมาชิกหลังชื่อเลเบิลโครงสร้าง โดยใช้จุด (.) เป็นอักขระตัวคั่น

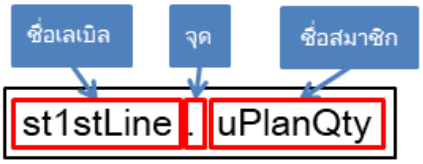

ในตัวอย่างโปรแกรมต่อไปนี้ ค่าคงที่จะถูกกำหนดให้กับสมาชิกของเลเบิลชนิดโครงสร้างสำหรับไลน์การผลิตแรก

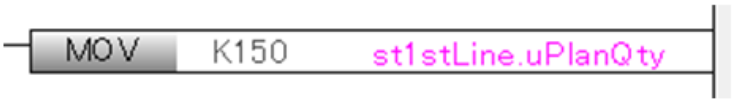

2.8 การคงค่าสถานะอุปกรณ์ (แลตช์)

หมวดนี้จะอธิบายฟังก์ชันแลตช์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่จะคงค่าหรือสถานะไว้ เมื่อโมดูล CPU หยุดการทำงาน แม้ว่าเมื่อระบบไฟฟ้าล้มเหลว เกินค่าเวลาการล้มเหลวที่ยอมรับได้ PLC จะสามารถรีสตาร์ทการควบคุมลำดับอีกครั้ง โดยใช้ข้อมูลที่ถูกหยุดไว้ในขณะที่หยุดการดำเนินการ

หากไม่ใช้ฟังก์ชันแลตช์ ค่าอุปกรณ์จะถูกล้างและรีเซ็ตให้เป็นค่าเริ่มต้น (เป็น ปิด สำหรับอุปกรณ์บิต และเป็น "0" สำหรับเวิร์ดดีไวซ์) ในเหตุการณ์ต่อไปนี้:

- ปิดเครื่อง
- รีเซ็ตโดยใช้สวิตช์ RUN (ทำงาน)/STOP (หยุด)/RESET (รีเซ็ต)
- ระบบไฟฟ้าล้มเหลว เกินค่าเวลาการล้มเหลวที่ยอมรับได้

2.8.1 การตั้งค่าแลตช์ของอุปกรณ์

ตั้งค่าช่วงแลตช์ในหน้าต่าง "Device Setting" (การตั้งค่าอุปกรณ์) ของ CPU พารามิเตอร์
ต่อไปนี้คือตัวอย่างการตั้งค่าแลตช์ของดาต้ารีจิสเตอร์ D0 ถึง D128

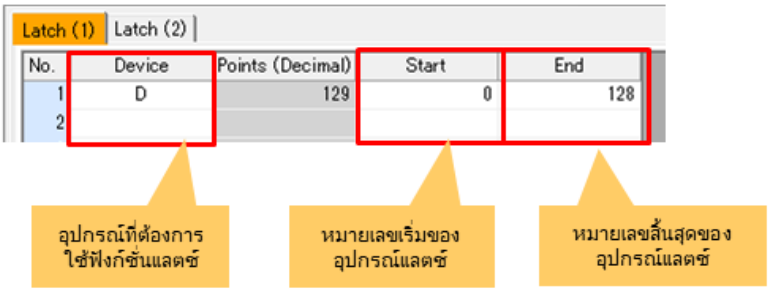

2.8.2 ชนิดของแลตช์และวิธีเคลียร์ค่า

แลตช์มีสองชนิด (แลตช์ (1) และแลตช์ (2)) ขึ้นอยู่กับวิธีเคลียร์ค่า

- Latch (1) (แลตช์ (1))

  ข้อมูลที่แลตช์สามารถเคลียร์ได้โดยใช้ฟังก์ชัน CPU memory operation ในซอฟต์แวร์ GX Works3
  ใช้แลตช์ 1 เมื่อต้องการเคลียร์ข้อมูลแลตช์ที่ไซต์การติดตั้ง (สามารถใช้ซอฟต์แวร์ GX Works3 เพื่อเคลียร์ค่าแลตช์ได้เลย)
- Latch (2) (แลตช์ (2))

  ข้อมูลที่แลตช์สามารถล้างได้โดยใช้คำสั่งในโปรแกรม
  ใช้แลตช์ 2 เมื่อไม่ได้ล้างข้อมูลแลตช์ที่ไซต์การติดตั้ง (ต้องเขียนโปรแกรมคำสั่งเพื่อเคลียร์ค่าแลตช์)

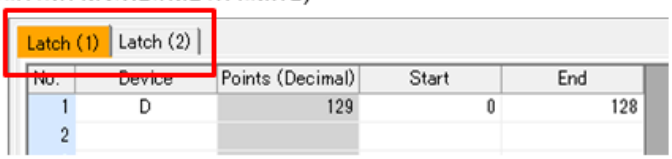

ต่อไปนี้คือแผนผังจังหวะการทำงาน (Timing chart) ของการเคลียร์ค่าแลตช์

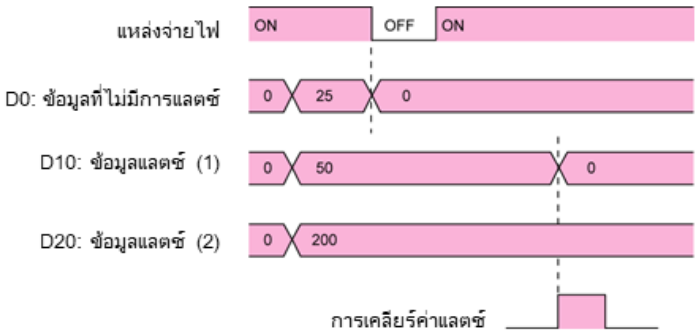

*ดำเนินการฟังก์ชันนี้โดยเลือก [Online] (ออนไลน์) → [CPU Memory Operation] (การทำงานของหน่วยความจำ CPU) จากเมนูใน GX Works3

2.8.3 การตั้งค่าแลตช์ให้กับเลเบิล

ในการตั้งค่าแลตช์ให้กับเลเบิล ให้เลือกชื่อคลาสที่มี "RETAIN" ในหน้าต่างการตั้งค่าเลเบิล
สำหรับเลเบิลที่เป็นโลคอล ให้เลือก "VAR_RETAIN"

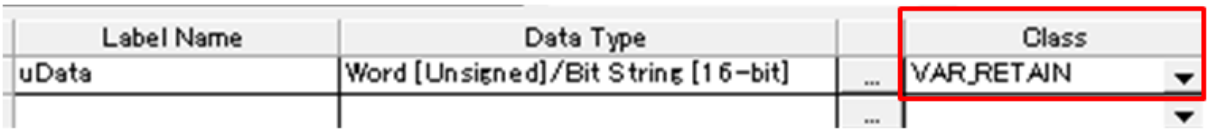

Label Name	Data Type		Class
uData	Word [Unsigned]/Bit String [16-bit]	...	VAR_RETAIN
		...	

2.9 การคงสถานะอุปกรณ์ (ไฟล์รีจิสเตอร์)

- ไฟล์รีจิสเตอร์เป็นอุปกรณ์ประเภทเวิร์ด ที่ใช้ขยายจำนวนดาต้ารีจิสเตอร์(D)
- เมื่อเปรียบเทียบกับดาต้ารีจิสเตอร์ ไฟล์รีจิสเตอร์สามารถจัดการข้อมูลได้จำนวนมากกว่า
- ไฟล์รีจิสเตอร์จะจัดเก็บไว้ในหน่วยความจำข้อมูลของโมดูล CPU หรือในการ์ดหน่วยความจำ
- ข้อมูลที่จัดเก็บไว้ในไฟล์รีจิสเตอร์จะถูกคงไว้ แม้ปิดระบบหรือเมื่อแม้แต่โมดูล CPU จะถูกรีเซ็ต
  ไฟล์รีจิสเตอร์มีประโยชน์สำหรับการเก็บข้อมูลที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เช่น ค่ามาตรฐานสำหรับการผลิตต่างๆ
- ในการเคลียร์ข้อมูล ให้เขียนค่า 0 สำหรับช่วงไฟล์รีจิสเตอร์นั้นๆ หรือเคลียร์หน่วยความจำโดยใช้ซอฟต์แวร์ GX Works3
- สัญลักษณ์ของอุปกรณ์คือ "ZR"

2.9.1 การทำงานของโปรแกรมแลดเดอร์

ลักษณะการทำงานของไฟล์รีจิสเตอร์สามารถจำลองได้โดยการเปิดสวิตช์อินพุทและสวิตช์เปิด/ปิดเครื่อง

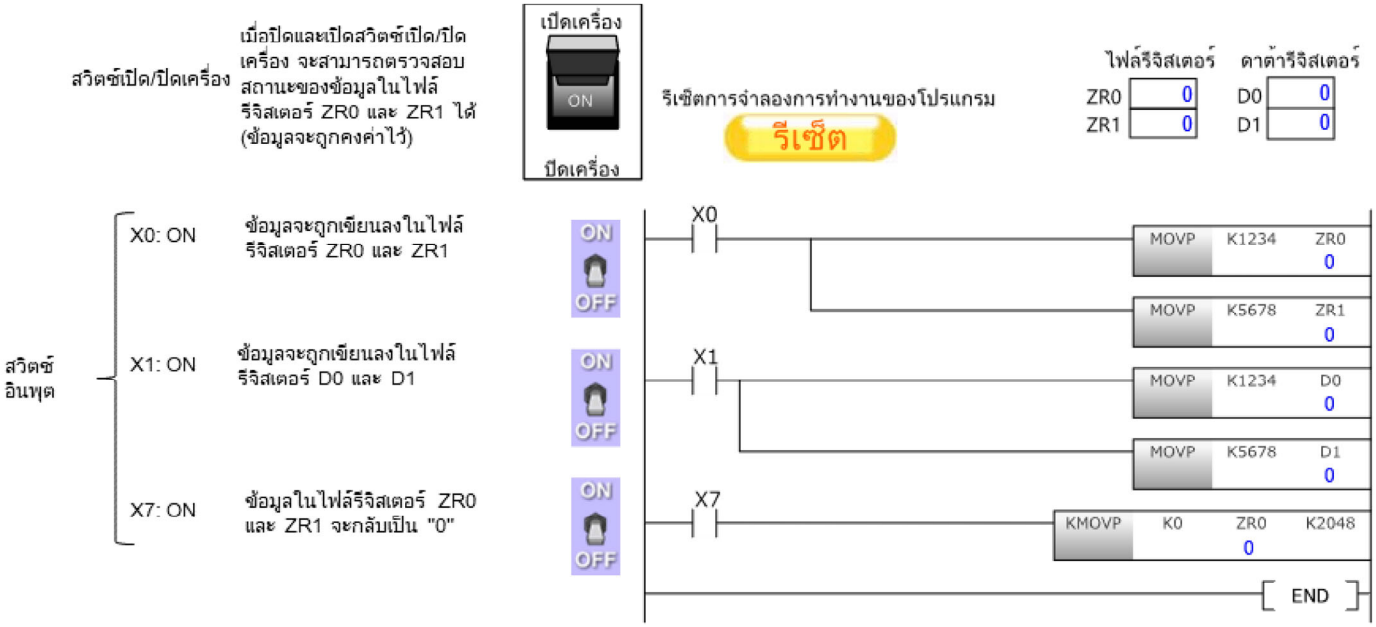

2.9.2 การตั้งค่าไฟล์รีจิสเตอร์

หมวดนี้จะอธิบายการตั้งค่าสำหรับการกำหนดให้ไฟล์รีจิสเตอร์ ที่เป็นโลเคิลเป็นปลายทางการเก็บข้อมูลของแต่ละโปรแกรม
เลือก "File Register Setting" (การตั้งค่าไฟล์รีจิสเตอร์) ใน CPU พารามิเตอร์ แล้วเลือก "Use File Register of Each Program"

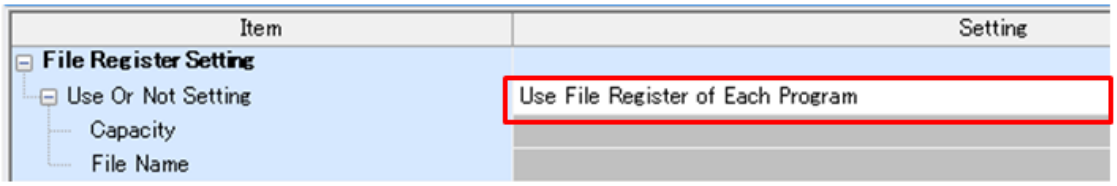

ในการเขียนข้อมูลให้กับPLC ต้องเขียนการตั้งค่าไฟล์รีจิสเตอร์ให้กับแต่ละโปรแกรม

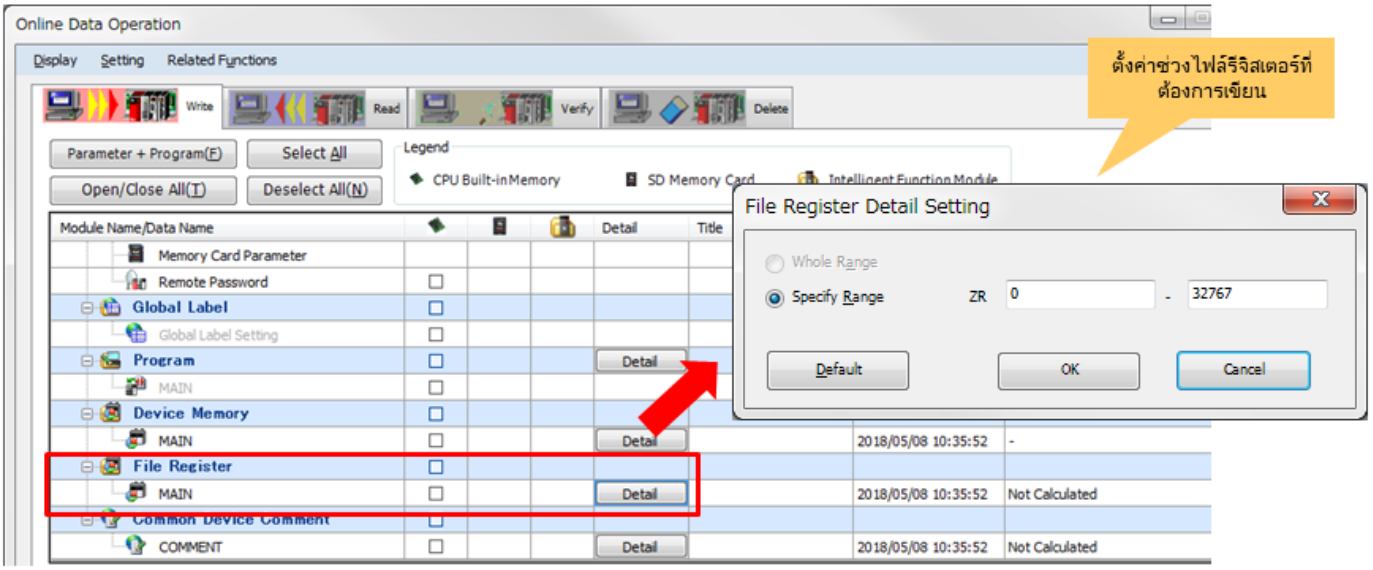

2.10 การใช้อุปกรณ์ที่มีฟังก์ชันและการทำงานที่ได้กำหนดไว้แล้ว

รีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษที่ใช้ในโมดูล CPU จะมีฟังก์ชันและการทำงานที่ได้กำหนดไว้แล้ว
รีเลย์พิเศษ (SM) คือรีเลย์ภายในที่ใช้สำหรับข้อมูลประเภทบิต (เปิด/ปิด) และรีจิสเตอร์พิเศษ (SD) คือรีจิสเตอร์ภายในที่ใช้สำหรับข้อมูลประเภทเวิร์ด

2.10.1 ชนิดของรีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษ

รีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษสามารถแบ่งประเภทได้ตามชนิดของข้อมูล ชนิดหลักๆ มีในรายการด้านล่าง
ในโปรแกรม จะใช้รีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษเป็นเงื่อนไขการกำหนดสำหรับการควบคุม
และยังใช้ในการตรวจสอบการทำงานอีกด้วย โดยสามารถสั่งงานได้จาก device monitor ในซอฟต์แวร์ GX Works3

ข้อมูลการวินิจฉัย (Diagnostic information)
ผลการวินิจฉัยโมดูล CPU
การวินิจฉัยความผิดพลาดและรหัสความผิดพลาด

ข้อมูลระบบ (System information)
ข้อมูลของโมดูล CPU
สถานะการทำงานของโมดูล CPU ข้อมูลนาฬิกา และข้อมูลอื่นๆ

นาฬิกา (System clock)
สัญญาณนาฬิกาและค่าการนับที่ใช้เป็นองค์ประกอบจังหวะพื้นฐาน
สัญญาณนาฬิกาต่างๆ (ON (เปิด) ตลอดเวลา), ON/OFF (เปิด/ปิด) ตามช่วงที่กำหนด และสัญญาณอื่นๆ)

2.10.2 ตัวอย่างโปรแกรมของรีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษ

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างโปรแกรมสำหรับการอ่านข้อมูลนาฬิกาของโมดูล CPU โดยใช้รีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษ

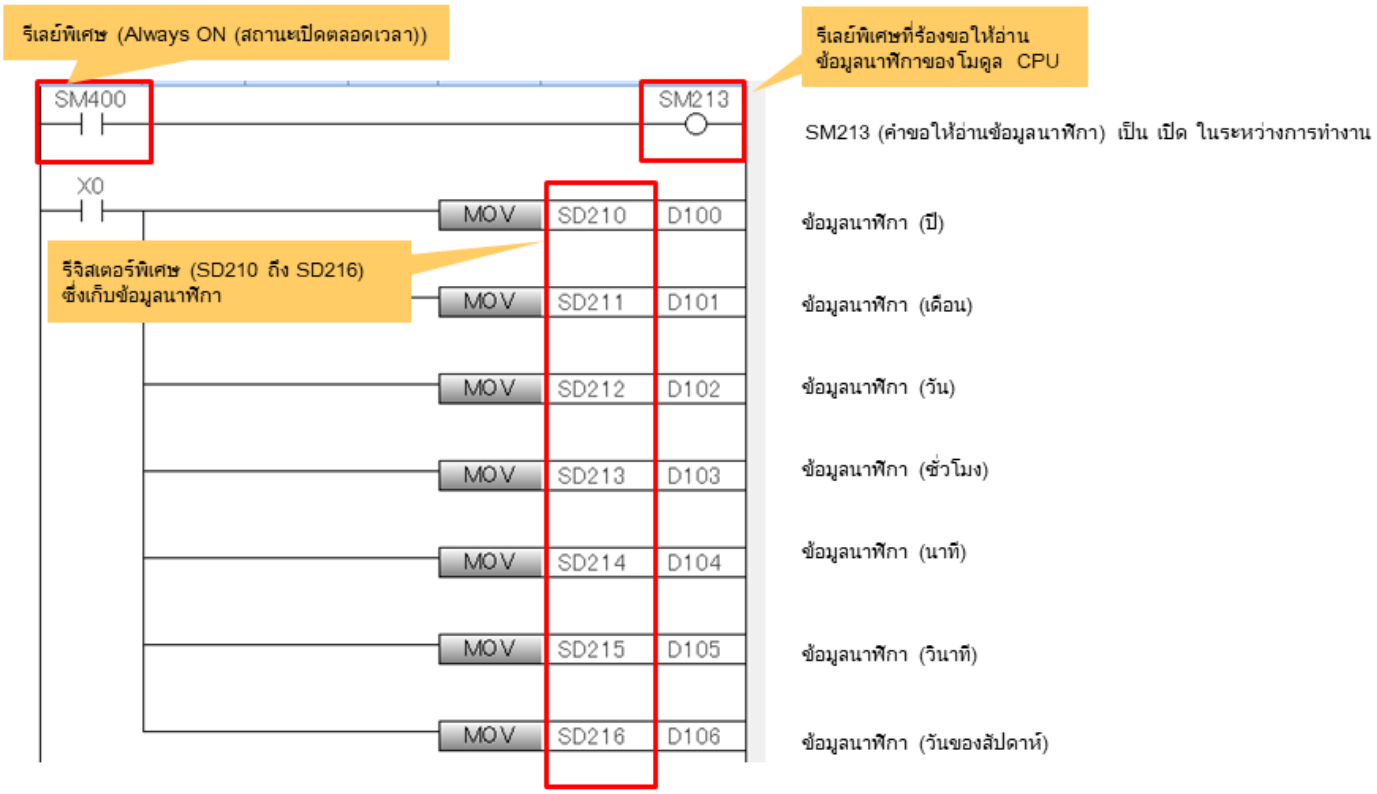

2.10.3 การใช้เลเบิลสำหรับรีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษ

รีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษได้จัดเตรียมไว้เป็นเลเบิลโมดูลในโมดูล CPU ซึ่งสามารถใช้ได้อย่างง่ายดาย เพียงเลือกและวางชื่อเลเบิลที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ต้องตรวจสอบหมายเลขอุปกรณ์ในคู่มือการใช้งาน

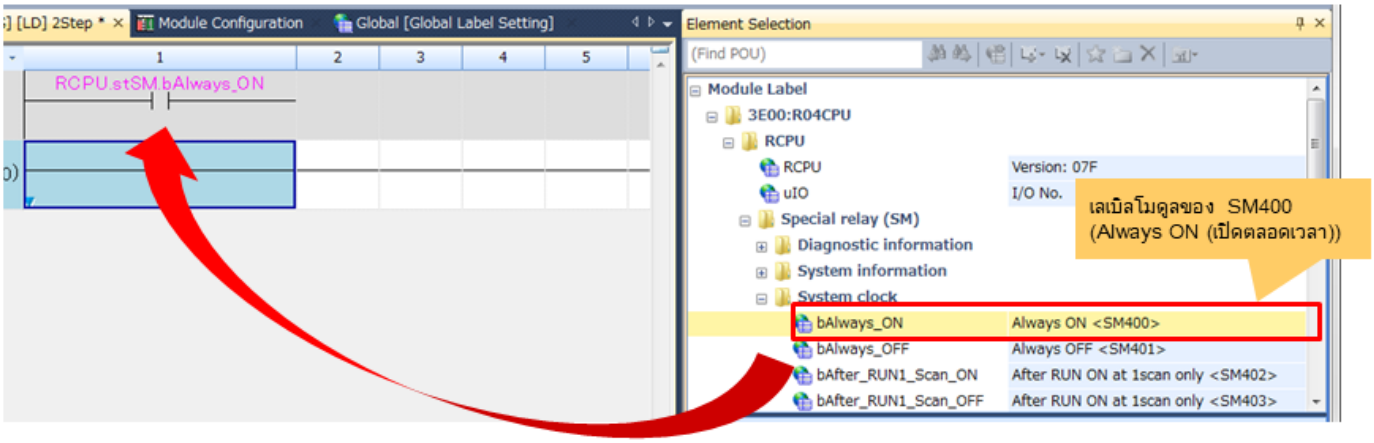

2.11 การคำนวณด้วยจำนวนจริง

2.11.1 การใช้งานจำนวนจริง

- "จำนวนจริง" คือค่าจำนวนที่มีจุดทศนิยม
- โดยปกติแล้วจะใช้จำนวนเต็มในโปรแกรมควบคุม อย่างไรก็ตาม จำนวนจริงจะใช้ในโปรแกรมสำหรับการควบคุมการทำงานขั้นสูง เช่น ฟังก์ชันตรีโกณมิติ และการทำงานที่เป็นเอกซ์โพเนนเชียล เนื่องจากในโปรแกรมดังกล่าวจำเป็นต้องจัดการค่าจำนวนที่มีจุดทศนิยม
- ข้อมูลทางตัวเลขของจำนวนจริงที่จัดการในโมดูล CPU จะเรียกว่า "floating-point data"

หมายเหตุ:

- จำนวนจริงหนึ่งจำนวนจะต้องใช้เวิร์ดดีไวซ์สองเวิร์ดต่อเนื่องกันเสมอ (กินพื้นที่หน่วยความจำ 32 บิต) โดยไม่คำนึงถึงค่า*

- ในโปรแกรมควบคุมคำสั่งการทำงานเฉพาะด้าน (เช่น การบวก การลบ การคูณ การหาร และฟังก์ชันพิเศษต่างๆ) สำหรับจัดการจำนวนจริง การจัดเตรียมคำสั่งแปลงระหว่างจำนวนเต็มและจำนวนจริงไว้แล้วเช่นกัน

*ถ้าต้องทำการคำนวณให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น โดยมีจำนวนจุดที่มากขึ้น ให้ใช้เวิร์ดดีไวซ์ 4 เวิร์ด

- จำนวนจริงที่ใช้เวิร์ดดีไวซ์ 2เวิร์ด จะเรียกว่า single-precision real numbers
- จำนวนจริงที่ใช้เวิร์ดดีไวซ์ 4เวิร์ด จะเรียกว่า double-precision real numbers

หลักสูตรนี้จะมุ่งเน้นเกียวกับ single-precision real numbers

2.11.2 การระบุข้อมูลสำหรับจำนวนจริง

"E" ใช้เพื่อแสดงค่าจำนวนจริง

การแสดงค่าคงที่ด้วยจำนวนจริง

ในการเขียนค่าคงที่ ให้เริ่มด้วยตัว "E"

การแสดงแบบปกติ	เขียนค่าจำนวน (ตัวอย่าง) เขียน 10.2345 เป็น "E10.2345"
การแสดงแบบเอกซ์โพเนนเชียล	เขียนค่าจำนวนเป็น "(ค่าจำนวน) × 10^{n}" (ตัวอย่าง) เขียน 1234.0 เป็น "E1.234+3"

2.11.3 คำสั่งการดำเนินการ (การบวกและการลบ)

สัญลักษณ์ของคำสั่ง	ตัวอย่างแลดเดอร์	
E+ (การบวก single-precision real numbers)	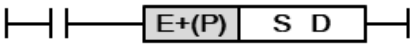 เป็นการดำเนินการกับจำนวนจริง "D + S = D"	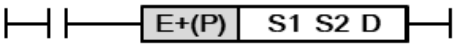 เป็นการดำเนินการกับจำนวนจริง "S1 + S2 = D"
E- (การลบ single-precision real numbers)	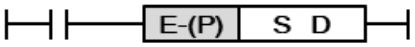 เป็นการดำเนินการกับจำนวนจริง "D - S = D"	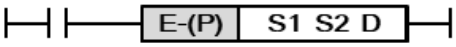 เป็นการดำเนินการกับจำนวนจริง "S1 - S2 = D"

S (ต้นทาง): ข้อมูลก่อนการดำเนินการ (ค่าคงที่ หมายเลขอุปกรณ์)
D (ปลายทาง): ปลายทางของข้อมูลหลังการดำเนินการ (หมายเลขอุปกรณ์)
P: คำสั่งที่ต้องดำเนินการที่ขอบขาขึ้น (จากปิดเป็นเปิด)
S1 และ S2: ข้อมูลสองรายการที่จะดำเนินการ

หมายเหตุ:

ไม่สามารถกำหนดจำนวนเต็มและจำนวนจริงผสมกันในการดำเนินการเดียวกันได้
สำหรับ single-precision real number S, S1 และ S2 ค่าตัวแปลจะต้องเป็น single-precision real number
Single-precision real numbers จะบันทึกไว้ใน D

2.11.3 คำสั่งการดำเนินการ (การบวกและการลบ)

ตัวอย่างการใช้งานของคำสั่งบวก

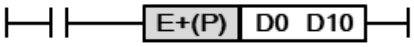

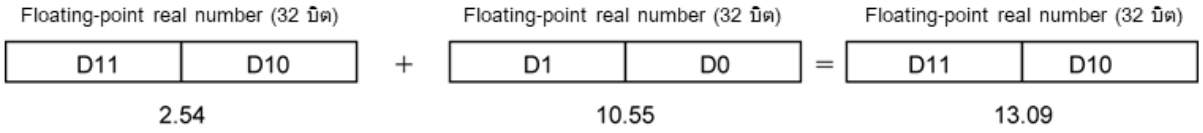

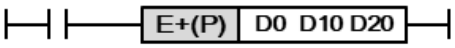

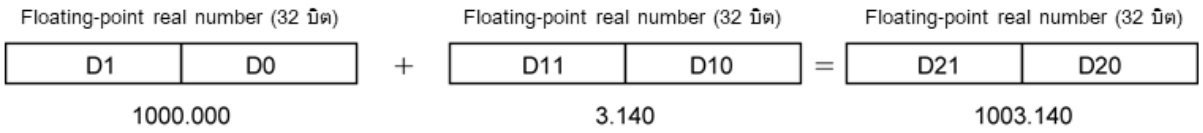

2.11.3 คำสั่งการดำเนินการ (การบวกและการลบ)

ตัวอย่างการใช้งานของคำสั่งลบ

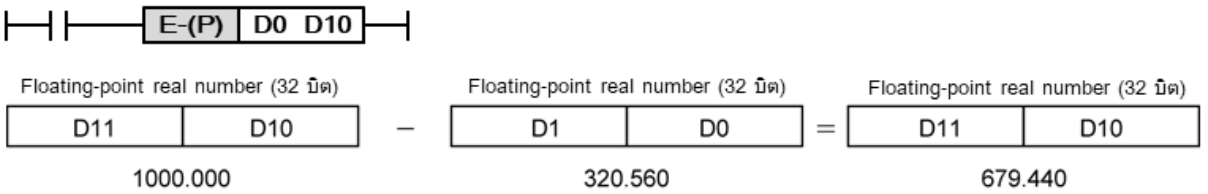

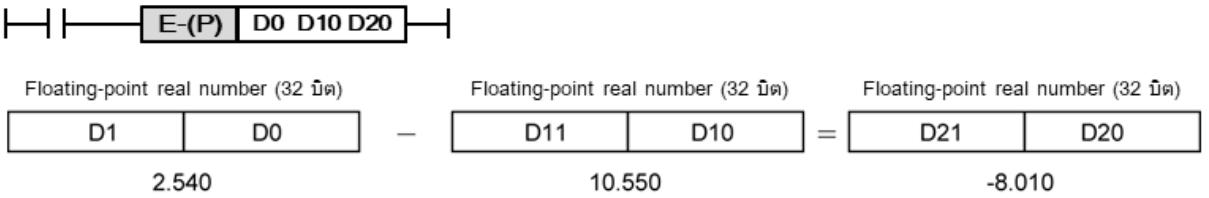

2.11.4 คำสั่งการดำเนินการ (การคูณและการหาร)

สัญลักษณ์ของคำสั่ง	ตัวอย่างแลดเดอร์
E* (การคูณ single-precision real numbers)	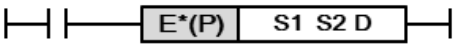 เป็นการดำเนินการกับจำนวนจริง "S1 * S2 = D"
E/ (การหาร single-precision real numbers)	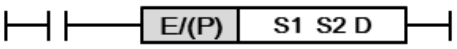 เป็นการดำเนินการกับจำนวนจริง "S1 / S2 = D"

S1, S2 (ต้นทาง): ข้อมูลสองรายการที่จะดำเนินการ
D (ปลายทาง): ปลายทางของข้อมูลหลังการดำเนินการ (หมายเลขอุปกรณ์)
P: คำสั่งที่ต้องดำเนินการที่ขอบขาขึ้น (จากปิดเป็นเปิด)

หมายเหตุ:

สำหรับsingle-precision real numbers S1 และ S2 ค่าตัวแปลจะต้องเป็น single-precision real number
Single-precision real numbers จะบันทึกไว้ใน D

2.11.4 คำสั่งการดำเนินการ (การคูณและการหาร)

ตัวอย่างการใช้งานของคำสั่งคูณ

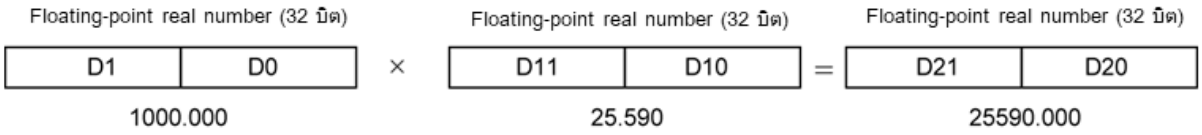

ตัวอย่างการใช้งานของคำสั่งหาร

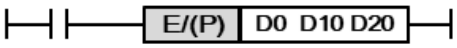

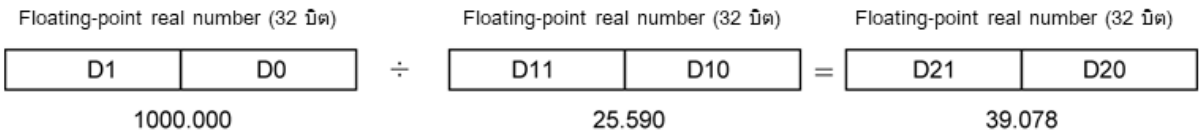

2.11.5 คำสั่งแปลงระหว่างจำนวนเต็มและจำนวนจริง

สัญลักษณ์ของคำสั่ง	ตัวอย่างแลดเดอร์	
INT2FLT (การแปลงจำนวนเต็มเป็นจำนวนจริงชนิด single-precision real number)	จำนวนเต็ม(16 บิต) จะถูกแปลงเป็นจำนวนจริง (32 บิต) S (16 บิต) จะถูกแปลงและบันทึกไว้ใน D	จำนวนเต็ม (32 บิต) จะถูกแปลงเป็นจำนวนจริง (32 บิต) S (32 บิต) จะถูกแปลงและบันทึกไว้ใน D
FLT2INT (การแปลงจำนวนจริงชนิด single-precision real numberเป็นจำนวนเต็ม)	จำนวนจริง (32 บิต) จะถูกแปลงเป็นจำนวนเต็ม (16 บิต) S จะถูกแปลงและบันทึกไว้ใน D (16 บิต)	จำนวนจริง (32 บิต) จะถูกแปลงเป็นจำนวนเต็ม(32 บิต) S จะถูกแปลงและบันทึกไว้ใน D (32 บิต)

S (ต้นทาง): ข้อมูลก่อนการดำเนินการ (ค่าคงที่, หมายเลขอุปกรณ์)
D (ปลายทาง): ปลายทางของข้อมูลหลังการดำเนินการ (หมายเลขอุปกรณ์)

2.11.5 คำสั่งแปลงระหว่างจำนวนเต็มและจำนวนจริง

ตัวอย่างการใช้งานคำสั่งแปลงจำนวนเต็ม(16 บิต) เป็นจำนวนจริง (32 บิต)

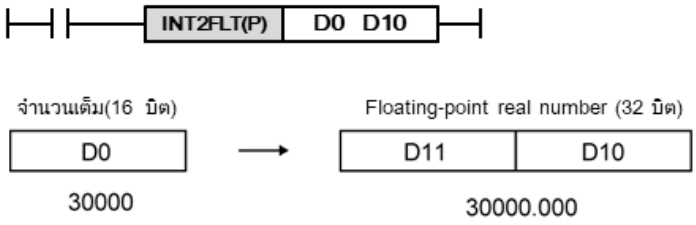

ตัวอย่างการใช้งานคำสั่งแปลงจำนวนเต็ม (32 บิต) เป็นจำนวนจริง (32 บิต)

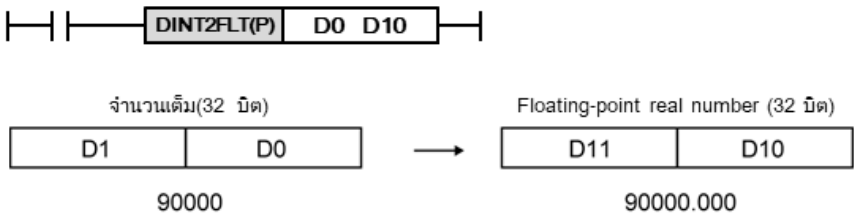

2.11.5 คำสั่งแปลงระหว่างจำนวนเต็มและจำนวนจริง

ตัวอย่างการใช้งานคำสั่งแปลงจำนวนจริง (32 บิต) เป็นจำนวนเต็ม(16 บิต)

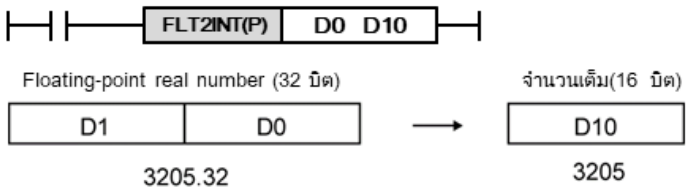

ตัวอย่างการใช้งานคำสั่งแปลงจำนวนจริง (32 บิต) เป็นจำนวนเต็ม(32 บิต)

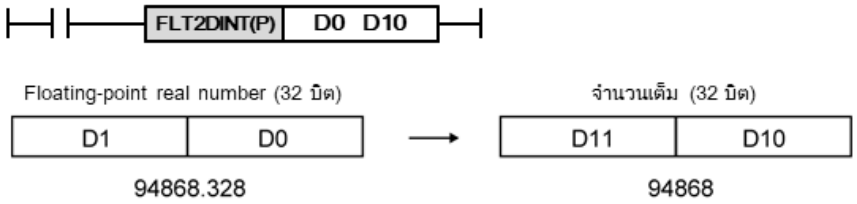

2.11.6 การใช้เลเบิลแสดงจำนวนจริง

ในการใช้เลเบิลสำหรับจำนวนจริง ให้ตั้งค่าชนิดข้อมูลเป็น "Single Precision" หรือ "Double Precision" ในหน้าต่างสำหรับการตั้งค่าเลเบิล

Label Name	Data Type
eData	FLOAT [Single Precision]
leData	FLOAT [Double Precision]

2.12 สรุปสำหรับบทนี้

ในบทนี้คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับ:

- ข้อมูลบิตของเวิร์ดดีไวซ์
- ข้อมูลการทำงานของขอบขาขึ้น และขอบขาลงของหน้าสัมผัส
- รีเทนทีฟไทม์เมอร์
- ข้อมูลหน่วยวัดของไทม์เมอร์
- อินเด็กซ์รีจิสเตอร์
- อาร์เรย์
- โครงสร้าง
- แลตช์
- ไฟล์รีจิสเตอร์
- รีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษ
- การคำนวณด้วยจำนวนจริง

ประเด็นที่สำคัญ

รีเทนทีฟไทม์เมอร์	เวลาที่จับเวลาได้จะถูกคงไว้แม้คอยล์ไม่ทำงาน และการจับเวลาจะกลับมาทำงานเมื่อคอยล์ทำงานอีกครั้ง
หน่วยการจับเวลาของไทม์เมอร์	หน่วยการจับเวลาของไทม์เมอร์สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในพารามิเตอร์
อินเด็กซ์รีจิสเตอร์	อุปกรณ์จำนวนมากสามารถอธิบายเป็นชุดได้
อาร์เรย์	สามารถจัดการค่าจำนวนมากได้โดยใช้ชื่อเลเบิลเดียว
โครงสร้าง	สามารถจัดการเลเบิลที่เกี่ยวข้องจำนวนมากได้ด้วยชื่อเลเบิลเดียว
แลตช์	• ค่าของอุปกรณ์ประเภทแลตช์จะถูกคงไว้เมื่อโมดูล CPU หยุดการทำงาน • ค่าของอุปกรณ์ประเภทแลตช์สามารถรีเซ็ทได้โดยการใช้งานฟังก์ชั่น CPU memory operation
ไฟล์รีจิสเตอร์	• เมื่อเปรียบเทียบกับดาต้ารีจิสเตอร์ ไฟล์รีจิสเตอร์สามารถจัดการข้อมูลได้เป็นจำนวนมากกว่า • ค่าภายในอุปกรณ์จะถูกคงค่าไว้เมื่อโมดูล CPU หยุดการทำงาน • ค่าอุปกรณ์สามารถรีเซ็ทค่าได้โดยการใช้งานฟังก์ชั่น CPU memory operation หรือการเขียนค่า 0 ให้กับ ช่วงอุปกรณ์นั้นๆ
รีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษ	สถานะภายในของโมดูล CPU เช่น ข้อมูลการวินิจฉัยและข้อมูลระบบ ได้บันทึกไว้ในอุปกรณ์เหล่านี้แล้ว
จำนวนจริง	• ใช้เวิร์ดดีไวซ์อย่างน้อยสองเวิร์ด (32 บิต) • มีการเตรียมคำสั่งการคำเนินการไว้ให้แล้ว • ไม่สามารถใช้จำนวนเต็มและจำนวนจริงผสมกันในการดำเนินการเดียวกันได้

บทที่ 3 การแก้จุดบกพร่องอย่างมีประสิทธิภาพ

บทนี้จะอธิบายเกี่ยวกับฟังก์ชันของ GX Works3 สำหรับการแก้จุดบกพร่องอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 การเปลี่ยนช่วงของโปรแกรมเป็นการชั่วคราว

เมื่อแก้ไขโปรแกรมเป็นช่วงกว้างเพื่อการแก้จุดบกพร่อง เป็นการยากมากที่จะเลิกทำการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด
เมื่อปิดการใช้งานบล็อคแลดเดอร์ที่ต้องการเป็นการชั่วคราว ผู้ใช้จะสามารถใช้สำเนาของโปรแกรมสำหรับการแก้จุดบกพร่องโดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงต้นฉบับ
(ฟังก์ชัน Temporarily change ladders (เปลี่ยนแลดเดอร์ชั่วคราว))
หลังเปลี่ยนบล็อคแลดเดอร์และตรวจสอบการทำงานด้วยฟังก์ชันนี้ การเปลี่ยนแปลงจะถูกนำไปใช้หากไม่พบปัญหา และการเปลี่ยนจะถูกกู้คืนหากพบปัญหา

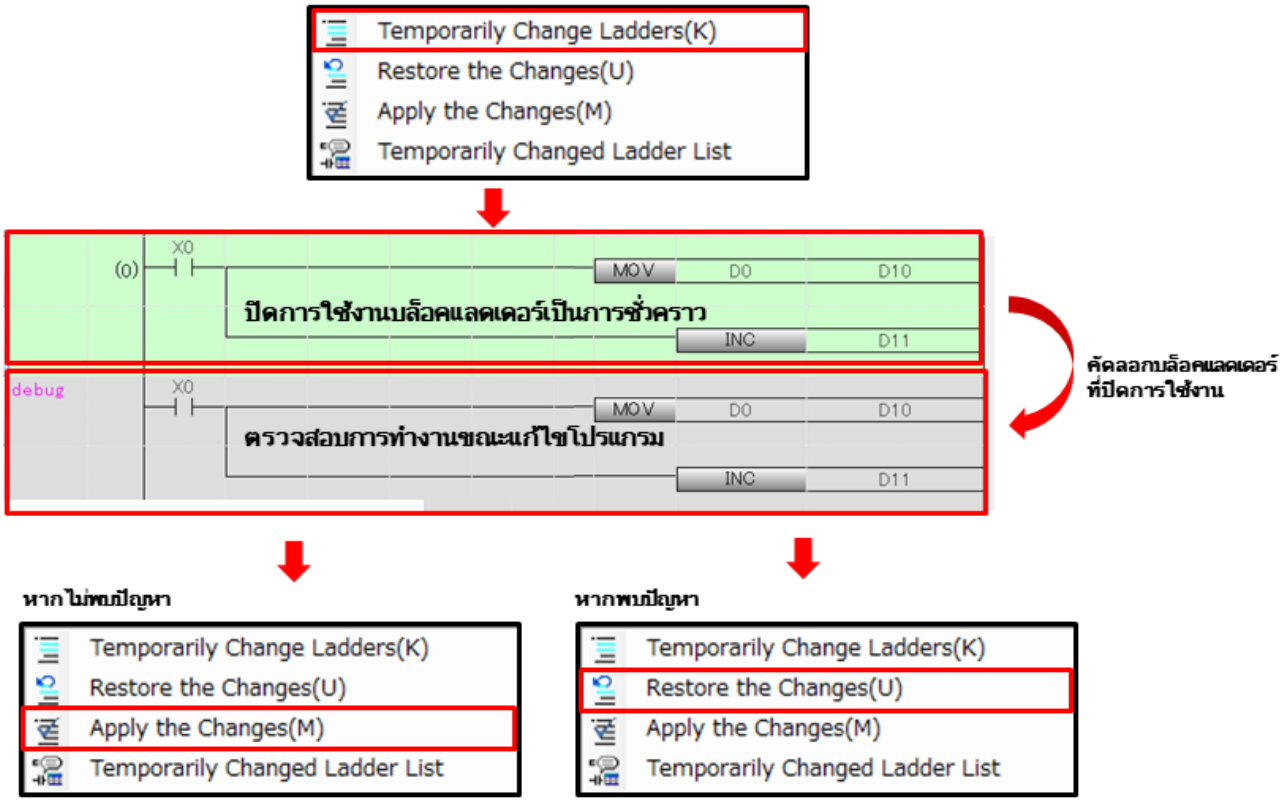

หากไม่พบปัญหา

หากพบปัญหา

3.2 การตรวจสอบการทำงานขณะอุปกรณ์มีการเปลี่ยนแปลง

ขณะโปรแกรมทำงาน จะสามารถแสดงสถานะการทำงานของอุปกรณ์บิตและค่าที่บันทึกไว้ในเวิร์ดดีไวซ์ในหน้าต่างโปรแกรมได้ (ฟังก์ชัน Monitor)
ฟังก์ชันการตรวจสอบช่วยให้ผู้ใช้สามารถตรวจสอบสถานะการทำงานของโปรแกรมได้

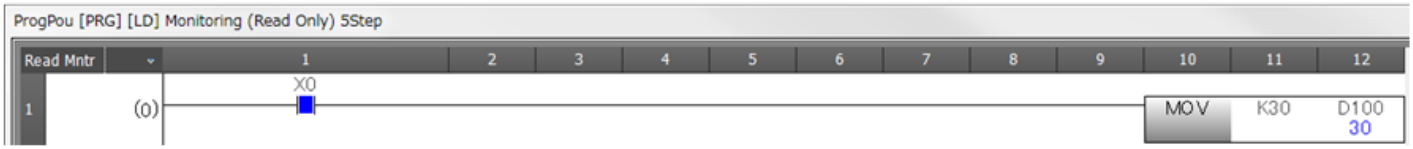

สามารถบังคับให้เปลี่ยนแปลงค่าปัจจุบันของอุปกรณ์ในระหว่างการตรวจสอบได้ (การเปลี่ยนค่าปัจจุบัน)
ฟังก์ชันเปลี่ยนค่าปัจจุบันช่วยให้สามารถทำการเปลี่ยนแปลงได้โดยที่ไม่ต้องแก้ไขโปรแกรมทั้งหมดหรือทำงานบนระบบจริงได้

สถานะของอุปกรณ์ประเภทบิตสามารถสลับได้ในหน้าต่างโปรแกรม

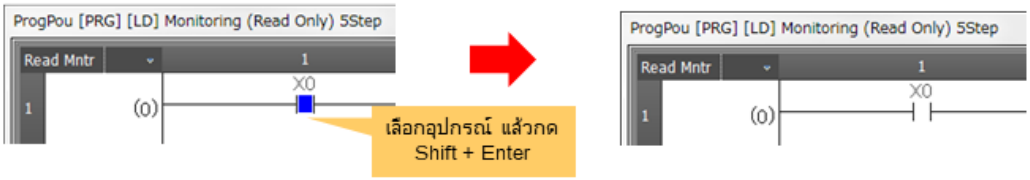

การใช้หน้าต่าง "Watch" ช่วยให้สามารถลงทะเบียนเวิร์ดดีไวซ์ที่ต้องการตรวจสอบได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงค่าปัจจุบันได้

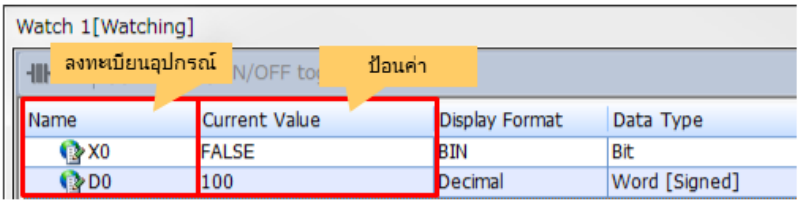

3.3 การจำลองการทำงานของโปรแกรม

หากโปรแกรมที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อทำงานบนระบบจริง อาจเกิดความผิดพลาดที่ไม่คาดหมาย
สามารถจำลองการทำงานของโปรแกรมได้ โดยที่ไม่ต้องใช้ PLC จริง (ฟังก์ชัน Simulation)

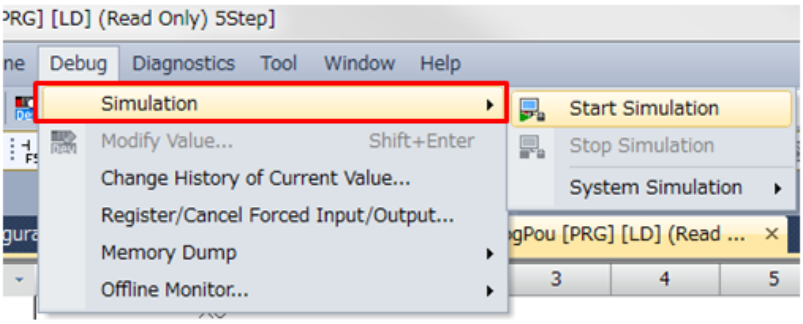

ฟังก์ชัน Simulation ใช้ในการจำลอง ช่วยให้สามารถตรวจสอบการทำงานของโปรแกรม ได้ราวกับว่าโปรแกรมกำลังทำงานอยู่บนตัว PLC จริง

3.4 สรุปสำหรับบทนี้

ในบทนี้คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับ:

- การเปลี่ยนแปลงบล็อคแลดเดอร์เป็นการชั่วคราว
- การตรวจสอบโปรแกรมและการเปลี่ยนแปลงค่าปัจจุบัน
- การจำลองโปรแกรม

ประเด็นที่สำคัญ

การเปลี่ยนแปลงบล็อคแลดเดอร์เป็นการชั่วคราว	บล็อคแลดเดอร์สามารถปิดการใช้งานเป็นการชั่วคราว และสามารถใช้สำเนาของโปรแกรมสำหรับการแก้จุดบกพร่องโดยที่ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงโปรแกรมต้นฉบับ
การตรวจสอบ	• ช่วยให้สามารถมองเห็นลักษณะการทำงานของโปรแกรมได้ • สามารถตรวจสอบการทำงานของโปรแกรมได้ พร้อมกับเปลี่ยนแปลงค่าปัจจุบันของอุปกรณ์
การจำลอง	สามารถจำลองการทำงานของโปรแกรมได้ โดยที่ไม่ต้องใช้ PLC จริง

3.5 สรุปสำหรับหลักสูตรนี้

นี่คือส่วนสุดท้ายของหลักสูตร E-Learning ชุดนี้

ต่อไปนี้คือบทสรุปของหลักสูตรนี้

- **การออกแบบโปรแกรมอย่างมีประสิทธิภาพ**
  - กำหนดหมายเลข I/O ให้กับโมดูลต่างๆ เพื่อให้ใช้งานโปรแกรมในระบบต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย
  - ปรับพื้นที่หน่วยความจำตามสถานะการใช้งานอุปกรณ์
  - ใช้เลเบิลเพื่อช่วยให้การตั้งโปรแกรมง่ายยิ่งขึ้นและเข้าใจการทำงานได้ง่ายยิ่งขึ้น
  - เพิ่มคอมเม้นต์ เพื่อปรับปรุงความสะดวกในการอ่านโปรแกรม

- **การออกแบบโปรแกรมขั้นสูง**
  - ใช้รีเทนทีฟไทม์เมอร์เพื่อคงค่าเวลาที่จับเวลาได้
  - ใช้อินเด็กซ์รีจิสเตอร์ อาร์เรย์ หรือโครงสร้าง เพื่อจัดการค่าจำนวนมาก
  - ใช้ฟังก์ชันแลตช์และไฟล์รีจิสเตอร์ในการคงค่าสถานะอุปกรณ์
  - ในระบบมีรีเลย์พิเศษและรีจิสเตอร์พิเศษซึ่งเก็บข้อมูลสถานะภายในของโมดูล CPU ซึ่งได้จัดเตรียมไว้แล้ว
  - จำนวนจริงจะแสดงด้วยเวิร์ดดีไวซ์ 2 หรือ 4 เวิร์ด ไม่สามารถกำหนดจำนวนเต็มและจำนวนจริงผสมกันในการดำเนินการเดียวกันได้

- **การแก้จุดบกพร่องอย่างมีประสิทธิภาพ**

  ผู้ใช้สามารถดำเนินการต่อไปนี้โดยใช้ซอฟแวร์ GX Works3:
  - แก้จุดบกพร่องโปรแกรมโดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงโปรแกรมต้นฉบับ
  - มองเห็นลักษณะการทำงานของโปรแกรม
  - จำลองการทำงานของโปรแกรม

เพื่อความพร้อมสำหรับการศึกษาในระดับถัดไป โปรดศึกษาหลักสูตรต่อไปนี้เกี่ยวกับ "การสร้างโครงสร้าง(Structuring)" ซึ่งจะแบ่งโปรแกรมออกเป็นเลเยอร์และส่วนประกอบต่างๆ เพื่อให้นำมาใช้ซ้ำได้อย่างง่าย

- การออกแบบโปรแกรมอย่างมีประสิทธิภาพ
- การออกแบบโปรแกรมอย่างมีประสิทธิภาพ (ฝึกหัด) (รอการเผยแพร่)

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล

ขณะนี้คุณได้ผ่านบทเรียนทั้งหมดของหลักสูตร การประยุกต์ใช้โปรแกรม (Ladder Diagram/MELSEC iQ-R ซีรีส์) แล้ว คุณพร้อมที่จะทำแบบทดสอบประเมินผลแล้ว หากคุณยังไม่มั่นใจเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ ที่จะทดสอบ โปรดทบทวนหัวข้อเหล่านั้น

คำถามในแบบทดสอบประเมินผลนี้มีทั้งหมด 14 ข้อ (35 รายการ)

คุณสามารถทำแบบทดสอบประเมินผลได้หลายครั้งตามต้องการ

ผลคะแนน

จำนวนคำตอบที่ถูกต้อง จำนวนคำถาม เปอร์เซ็นต์คำตอบที่ถูกต้อง และผลลัพธ์ที่แสดงว่าผ่าน/ไม่ผ่านจะปรากฏบนหน้าผลคะแนน

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 1

ประโยคใดต่อไปนี้ถูกต้อง เกี่ยวกับการกำหนดหมายเลข I/O ของโมดูล?

ข้อ 1

- เราสามารถกำหนดหมายเลข I/O ให้กับแต่ละโมดูลด้วยตนเอง ดังนั้นไม่จำเป็นต้องแก้ไขโปรแกรมเมื่อการตั้งค่าของโมดูลมีการเปลี่ยนแปลง
- หมายเลข I/O ถูกกำหนดให้โดยอัตโนมัติจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 2

ประโยคใดต่อไปนี้ถูกต้อง เกี่ยวกับการตั้งค่าจำนวนอุปกรณ์?

ข้อ 1

- อุปกรณ์แต่ละชุดจะต้องถูกกำหนดอย่างน้อยหนึ่งpoint แม้ว่าจะไม่มีการใช้งานอุปกรณ์ดังกล่าว
- สามารถกำหนดจำนวนอุปกรณ์ ได้ตามจำนวนที่ใช้

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 3

ประโยคใดต่อไปนี้ถูกต้อง เกี่ยวกับลาเบล? (ตอบได้หลายข้อ)

ข้อ 1

- [ ] การใช้ลาเบลจะช่วยระบุเป้าหมายของกระบวนการ และช่วยให้การออกแบบโปรแกรมง่ายขึ้น
- [ ] ลาเบลที่เป็นตัวแทนของสัญญาณในโมดูล จะถูกเตรียมไว้แล้ว
- [ ] สามารถเพิ่มคำอธิบายอุปกรณ์ (comment) ให้กับอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกในการอ่านโปรแกรม
- [ ] เนื่องจากสามารถกำหนดค่าคงที่ให้กับลาเบลได้ จึงสามารถเปลี่ยนแปลงค่านี้ได้โดยไม่ต้องแก้ไขโปรแกรม

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 4

จงเติมข้อความบรรยาย retentive timer (ตัวจับเวลาแบบจำค่า)ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

retentive timer จะเริ่มหน่วงเวลาเมื่อ (ข้อ 1) ON (คอยล์ เปลี่ยนเป็น (ข้อ 2))
retentive timer จะเก็บค่าเวลาที่วัดได้เอาไว้แม้เงื่อนไขของอินพุทเปลี่ยนเป็น (ข้อ 3) และยังคงทำการหน่วงเวลาจากค่าที่เก็บไว้ เมื่อเงื่อนไขของอินพุทเปลี่ยนเป็น (ข้อ 4) อีกครั้ง
retentive timer สิ้นสุดการนับ เมื่อเวลาที่นับได้ถึงค่าที่กำหนด ในจุดที่ (ข้อ 5) เป็นสถานะเปิด

ข้อ 1 -- Select --

ข้อ 2 -- Select --

ข้อ 3 -- Select --

ข้อ 4 -- Select --

ข้อ 5 -- Select --

ข้อ 6 -- Select --

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 5

จงทำให้โปรแกรมควบคุมที่ดำเนินการการประมวลผลต่อไปนี้สมบูรณ์

- ใช้ retentive timer(ตัวจับเวลาแบบจำค่า) เบอร์ ST0 เพื่อวัดเวลาที่ ONสัญญาณอินพุต X0 หรือ X1
- เมื่อ ON X0 หรือ X1 เป็นเวลา 30 วินาที Y70 จะ ON ขึ้นมา และตัวแสดงการหมดเวลา
- เมื่อ ON X2 หน้าสัมผัสของ retentive timer จะ OFF (ST0) และเคลียร์เวลาที่วัดได้ (ค่าปัจจุบัน)

ข้อ 1 -- Select --

ข้อ 2 -- Select --

ข้อ 3 -- Select --

ข้อ 4 -- Select --

ข้อ 5 -- Select --

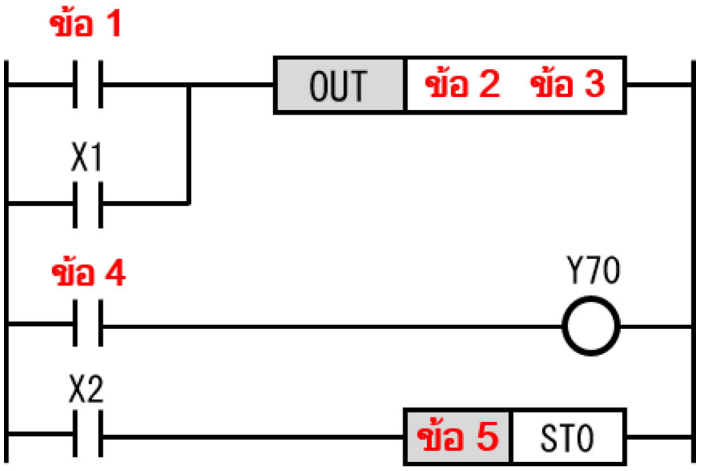

[+]

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 6

จงเลือกค่าที่ถูกเก็บไว้ในดาต้ารีจิสเตอร์ D20 เมื่อ ON X0 ภายใต้เงื่อนไขแต่ละข้อต่อไปนี้ในโปรแกรมควบคุมด้านล่าง

ข้อ 1) เมื่อค่าที่ถูกเก็บไว้ใน Z2 เป็น "0"
ข้อ 2) เมื่อค่าที่ถูกเก็บไว้ใน Z2 เป็น "1"
ข้อ 3) เมื่อค่าที่ถูกเก็บไว้ใน Z2 เป็น "2"
ข้อ 4) เมื่อค่าที่ถูกเก็บไว้ใน Z2 เป็น "3"

ข้อ 1 -- Select --

ข้อ 2 -- Select --

ข้อ 3 -- Select --

ข้อ 4 -- Select --

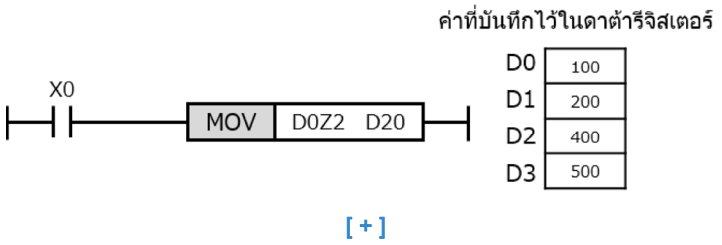

[+]

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 7

ประโยคใดต่อไปนี้ถูกต้อง เกี่ยวกับวิธีการกำหนดอาร์เรย์?

ข้อ 1

- เพิ่มหมายเลของค์ประกอบที่ท้ายชื่อลาเบล
- กำหนดหมายเลขอุปกรณ์โดยอ้อม

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 8

ประโยคเกี่ยวกับโครงสร้างใดต่อไปนี้ผิด?

ข้อ 1

- โครงสร้างที่ใช้เพื่อจัดระเบียบและจัดเก็บข้อมูล
- การใช้โครงสร้างช่วยให้สามารถอธิบายการประมวลผลข้อมูลจำนวนมากได้อย่างสะดวก
- สมาชิกที่ถูกกำหนดไว้ในโครงสร้างจะต้องเป็นข้อมูลชนิดเดียวกัน

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 9

ประโยคใดต่อไปนี้ถูกต้อง เกี่ยวกับฟังก์ชัน Latch?

ข้อ 1

- อุปกรณ์มีฟังก์ชันในการคงค่าอยู่แล้ว
- ต้องใช้ซอฟต์แวร์ในการตั้งค่าพารามิเตอร์เพื่อคงค่า

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 10

จงเติมข้อความอธิบายไฟล์รีจิสเตอร์ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

ไฟล์รีจิสเตอร์ คืออุปกรณ์ประเภทเวิร์ดที่ใช้เพื่อขยายดาต้ารีจิสเตอร์(D) และมีสัญลักษณ์อุปกรณ์เป็น (ข้อ 1)
file register มีความจุ (ข้อ 2) มากกว่าดาต้ารีจิสเตอร์และข้อมูลที่ถูกเก็บไว้ (ข้อ 3) แม้เมื่อปิดระบบแล้วหรือรีเซ็ตโมดูล CPU ไปแล้ว
ในการใช้ ไฟล์รีจิสเตอร์ การตั้งค่าพารามิเตอร์ (ข้อ 4) ต้องใช้ซอฟต์แวร์

ข้อ 1 -- Select --

ข้อ 2 -- Select --

ข้อ 3 -- Select --

ข้อ 4 -- Select --

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 11

ประโยคใดต่อไปนี้ถูกต้อง เกี่ยวกับรีเลย์พิเศษและ รีจิสเตอร์พิเศษ?

ข้อ 1

- สถานะภายในของโมดูล CPU ได้ถูกบันทึกไว้แล้วภายใน รีเลย์พิเศษและ รีจิสเตอร์พิเศษ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้ ถูกใช้เป็นเงื่อนไขการคำนวนในโปรแกรมควบคุม
- ฟังก์ชันพิเศษสามารถถูกกำหนดให้กับ รีเลย์พิเศษและ รีจิสเตอร์พิเศษ ได้อย่างอิสระ

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 12

จงเติมข้อความอธิบายเกี่ยวกับจำนวนจริง (single-precision) ต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

- จำนวนจริงหนึ่งค่าจะใช้อุปกรณ์ประเภทเวิร์ดจำนวน (ข้อ 1) และจะถูกเก็บไว้ในที่ว่างของหน่วยความจำขนาด (ข้อ 2) บิท
- ข้อมูลที่เป็นค่าตัวเลขของจำนวนจริงจะเรียกว่า (ข้อ 3) เช่น 2.035 อธิบายว่าเป็น (ข้อ 4) ในโปรแกรมควบคุม
- จำนวนเต็มและจำนวนจริง (ข้อ 5) ถูกรวมกันอยู่ในคำสั่งที่ใช้กับจำนวนจริง

ข้อ 1 -- Select --

ข้อ 2 -- Select --

ข้อ 3 -- Select --

ข้อ 4 -- Select --

ข้อ 5 -- Select --

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 13

จงทำให้โปรแกรมควบคุมซึ่งดำเนินการการประมวลผลต่อไปนี้สมบูรณ์

- อ่านข้อมูลจาก X20 ถึง X2F (ข้อมูล BCD) เมื่อ ON X0 และเก็บข้อมูลไปยัง D0
- แปลงค่าใน D0 ให้เป็นจำนวนจริง และเก็บค่าที่แปลงไว้ใน D2
- คูณค่าใน D2 ด้วย 3.14 และเก็บผลลัพธ์ไว้ใน D10

ข้อ 1 -- Select --

ข้อ 2 -- Select --

ข้อ 3 -- Select --

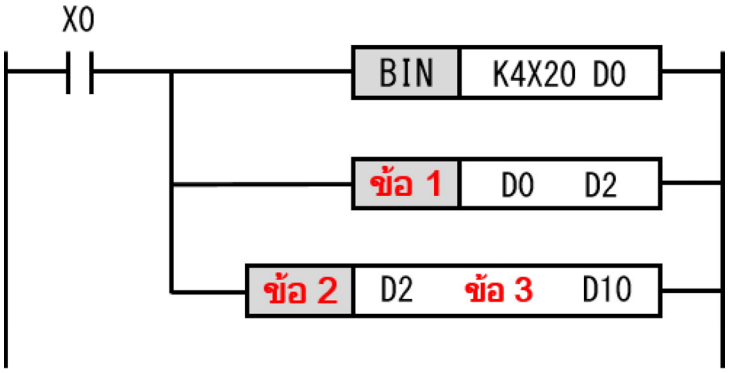

[+]

แบบทดสอบ แบบทดสอบประเมินผล 14

ประโยคใดต่อไปนี้ถูกต้อง เกี่ยวกับการหาจุดบกพร่องของโปรแกรมควบคุม?

ข้อ 1

- การจำลองการทำงานของโปรแกรมสามารถทำได้อย่างปลอดภัยโดยใช้ฟังก์ชันของซอฟต์แวร์
- การหาจุดบกพร่องของโปรแกรมจะต้องดำเนินการในระบบจริง

แบบทดสอบ คะแนนการทดสอบ

คุณทำแบบทดสอบประเมินผลเสร็จสิ้นแล้ว ผลลัพธ์ของคุณมีดังต่อไปนี้
ในการสิ้นสุดแบบทดสอบประเมินผล ให้ไปยังหน้าถัดไป

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	แบบทดสอบประเมินผล 1	✓									
	แบบทดสอบประเมินผล 2	✓									
	แบบทดสอบประเมินผล 3	✓									
	แบบทดสอบประเมินผล 4	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
	แบบทดสอบประเมินผล 5	✓	✓	✓	✓	✓					
	แบบทดสอบประเมินผล 6	✓	✓	✓	✓						
	แบบทดสอบประเมินผล 7	✓									
	แบบทดสอบประเมินผล 8	✓									
	แบบทดสอบประเมินผล 9	✓									
	แบบทดสอบประเมินผล 10	✓	✓	✓	✓						
	แบบทดสอบประเมินผล 11	✓									
	แบบทดสอบประเมินผล 12	✓	✓	✓	✓	✓					
	แบบทดสอบประเมินผล 13	✓	✓	✓							
	แบบทดสอบประเมินผล 14	✓									

จำนวนคำถามทั้งหมด: 35

คำตอบที่ถูกต้อง: 35

เปอร์เซ็นต์: 100 %

ล้าง

คุณได้เรียนรู้หลักสูตร การประยุกต์ใช้โปรแกรม (Ladder Diagram/MELSEC iQ-R ซีรีส์) เสร็จสิ้นแล้ว

ขอขอบคุณสำหรับการเรียนรู้หลักสูตรนี้

เราหวังว่าคุณจะเพลิดเพลินกับบทเรียน และข้อมูลที่คุณได้รับจากหลักสูตรนี้จะเป็นประโยชน์ในอนาคต

คุณสามารถทบทวนหลักสูตรได้หลายครั้งตามต้องการ

ทบทวน

ปิด